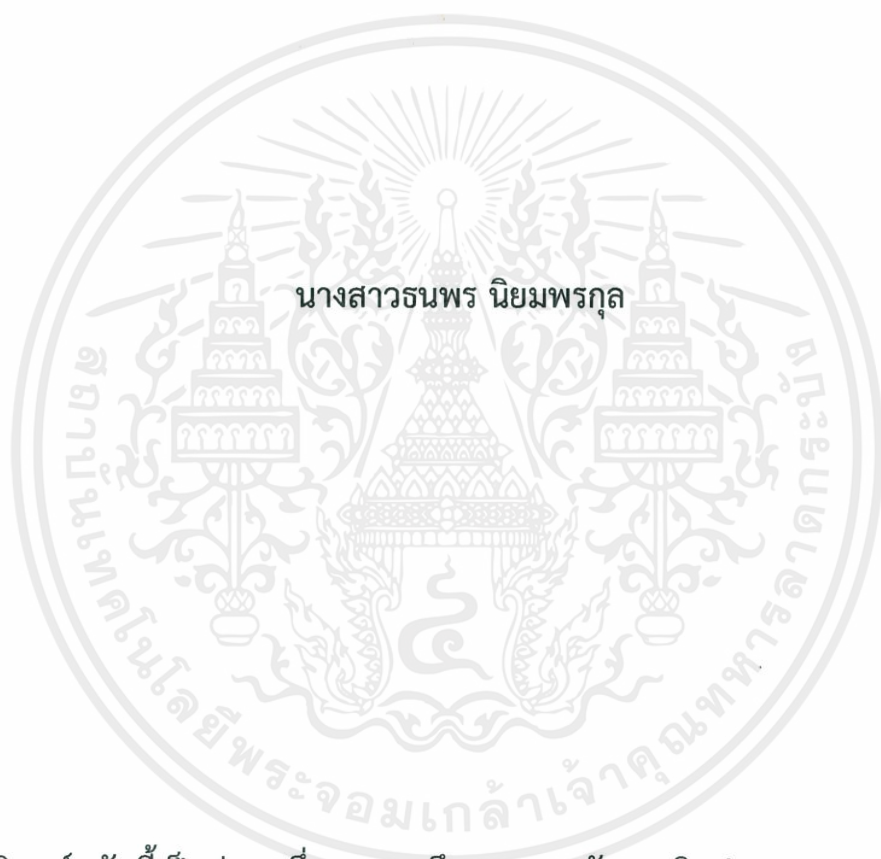


การออกแบบภาพเคลื่อนไหวประกอบจินตนาการของศิลปิน
ILLUSTRATION DESIGN FOR E-BOOK “THE IMAGINATION OF ARTIST”



นางสาวธนพร นิยมพรกุล

ศิลปินพณิชย์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชานิเทศศิลป์ ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้


ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การออกแบบภาพเคลื่อนไหวประกอบจินตนาการของศิลปิน
ILLUSTRATION DESIGN FOR E-BOOK “THE IMAGINATION OF ARTIST”



นางสาวธนพร นิยมพรกุล
Miss THANAPORN NIYOMPORNKUL

ภาควิชาศิลปะ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาศิลปะ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..........วันที่ 30 พค. ๒๕๖1.....

(อาจารย์พิรพงศ์ พงษ์ประภาพันธ์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การออกแบบภาพเคลื่อนไหวประกอบจินตนาการของศิลปิน ILLUSTRATION DESIGN FOR E-BOOK “THE IMAGINATION OF ARTIST”
ชื่อ	นางสาวธนพร นิยมพรกุล
สาขาวิชา	นิเทศศิลป์
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2560
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์พีรพงศ์ พงษ์ประภาพันธ์

บทคัดย่อ

การที่ศิลปินกว่าจะมาเป็นที่ยอมรับจนถึงทุกวันนี้ พวกเขาได้รับแรงบันดาลใจมาจากสิ่งใด ย่อมมีสาเหตุหรือที่มาที่ศิลปินได้สร้างสรรค์ผลงานไว้ สุดแท้แต่ผู้สร้างผลงานนี้จะให้ความกระจ่าง เหตุที่สร้างอาจเพราะอยู่ว่างไม่รู้จะทำอะไร อาจสร้างเพราะใจรัก เพื่อความเพลิดเพลิน เพื่อขาย เพื่อสะท้อนสภาพสังคม อาจเพื่อบันทึกสภาพเหตุการณ์ หรือความทรงจำที่ประทับใจ หรืออาจเพราะ แรงกดดันที่ต้องหาทางระบายอารมณ์และเหตุผลอื่นๆ อันเป็นสาเหตุที่ผลักดันให้สร้างสรรค์ผลงาน นั้นออกมา ก็ย่อมต้องมีความแตกต่างกันไป

ข้าพเจ้าจึงอยากรวบรวมถ่ายทอดเป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านรูปภาพเคลื่อนไหวผนวกความ จริงและความฝัน โดยการตีความเชิงจินตนาการว่าผลงานที่ศิลปินได้สร้างไว้มีที่มาที่เป็นอย่างไร ตอนนั้นพวกเขาได้รับแรงจูงใจจากสิ่งใดหรือพบเจอเหตุการณ์ใดที่ไปจุดประกายให้เขาได้สร้างสรรค์ผล งานนี้ขึ้นมา

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณอาจารย์ทุกท่าน โดยเฉพาะอาจารย์ที่ปรึกษา ครูหนึ่ง ที่คอยให้คำปรึกษางานให้จนออกมาสำเร็จ ขอขอบคุณครูแดงและครูอื่น ขอขอบคุณจอมแจ่มที่ช่วยให้คำปรึกษาระหว่างงานคอยฟังเพื่อนบ่นหรือรับฟังเรื่องที่ไม่สบายใจต่างๆเวลาเพื่อนเครียด ขอขอบคุณน้องมายด์น้องสาวที่คอยหาเสบียงมาให้ในวันที่พี่ทำงานไม่สามารถออกไปไหนได้ ขอขอบคุณมัยที่เป็นเพื่อนที่น่ารักเสมอมาตลอด 4 ปี ขอขอบคุณเนยที่ช่วยปรี้นามบัตรให้และคอยบ่นเป็นคู่กัดตลอด ขอขอบคุณพุทธอลค์พุทธโรที่เป็นเพื่อนคลายเหงาในเวลาทำทีลิสต์กีดกัน ขอขอบคุณวนนาวัน มินฮยอน แจนนี น้องจี มะยม ปันปัน หมิวพีจิม น้ำเพชร พี่ตอส มะหนูน และสุดท้าย ขอขอบคุณ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปะ



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	ง
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
1.3 ขอบเขตของโครงการ.....	1
1.4 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
2 ศิลปินและผลงาน.....	3
2.1 สวอนเล็ก.....	3
2.2 ฝืนในคืนกลางฤดูร้อน.....	4
2.3 รongเท้าสีแดง.....	10
2.4 ทางสามแพร่ง.....	12
3 Fantastic art.....	14
4 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์.....	16
4.1 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์.....	16
4.2 ไฟล์ EPUB.....	19
4.3 ไอบุ๊กส์.....	20
5 การออกแบบและพัฒนาแบบร่าง.....	23
5.1 การออกแบบและพัฒนาแบบร่าง.....	23
6 ผลงานจริง.....	36
6.1 ภาพประกอบหนังสือ.....	36

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่	หน้า
7 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	49
บรรณานุกรม.....	50
ประวัติผู้วิจัย.....	51



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
2.1 ภาพปีเตอร์ อิลิช ไชคอฟสกี	3
2.2 ภาพวิลเลียม เชกเสปียร์	4
2.3 ภาพอันส์ คริสเตียน แอนเดอร์เซน	10
2.4 ภาพวินเซนต์ แวนโก๊ะ	12
3.1 ภาพตัวอย่าง Fantastic art	14
5.1 ภาพ Sketch up หน้าปกหนังสือ	23
5.2 ภาพ Sketch Up หน้าปกเรื่องสวนเลก	24
5.3 ภาพ Sketch Up ภาพเคลื่อนไหวเรื่องสวนเลก	25
5.4 ภาพ Sketch Up เนื้อหาเรื่องสวนเลก	26
5.5 ภาพ Sketch Up หน้าปกเรื่องฝันในคีนกลางฤดูร้อน	27
5.6 ภาพ Sketch Up ภาพเคลื่อนไหวเรื่องฝันในคีนกลางฤดูร้อน	28
5.7 ภาพ Sketch Up เนื้อหาเรื่องฝันในคีนกลางฤดูร้อน	29
5.8 ภาพ Sketch Up หน้าปกเรื่องรองเท้าสีแดง	30
5.9 ภาพ Sketch Up ภาพเคลื่อนไหวเรื่องรองเท้าสีแดง	31
5.10 ภาพ Sketch Up ภาพเนื้อหาเรื่องรองเท้าสีแดง	32
5.11 ภาพ Sketch Up ภาพหน้าปกเรื่องทางสามแพร่ง	33
5.12 ภาพ Sketch Up ภาพเคลื่อนไหวเรื่องทางสามแพร่ง	34
5.13 ภาพ Sketch Up เนื้อหาเรื่องทางสามแพร่ง	35
6.1 ภาพผลงานจริง	36
6.2 ภาพผลงานจริง	37
6.3 ภาพผลงานจริง	38
6.4 ภาพผลงานจริง	39
6.5 ภาพผลงานจริง	40
6.6 ภาพผลงานจริง	41
6.7 ภาพผลงานจริง	42
6.8 ภาพผลงานจริง	43
6.9 ภาพผลงานจริง	44
6.10 ภาพผลงานจริง	45
6.11 ภาพผลงานจริง	46
6.12 ภาพผลงานจริง	47

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

การที่ศิลปินกว่าจะมาเป็นที่ยอมรับจนถึงทุกวันนี้ พวกเขาได้รับแรงบัลดาลใจมาจากสิ่งใด ย่อมมีสาเหตุหรือที่มาที่ศิลปินได้สร้างสรรค์ผลงานไว้ สุดท้ายแต่ผู้สร้างผลงานนี้จะให้ความกระจ่าง เหตุที่สร้างอาจเพราะอยู่ว่างไม่รู้จะทำอะไร อาจสร้างเพราะใจรัก เพื่อความเพลิดเพลิน เพื่อขาย เพื่อสะท้อนสภาพสังคม อาจเพื่อบันทึกสภาพเหตุการณ์ หรือความทรงจำที่ประทับใจ หรืออาจเพราะ แรงกดดันที่ต้องหาทางระบายอารมณ์และเหตุผลอื่นๆ อันเป็นสาเหตุที่ผลักดันให้สร้างสรรค์ผลงาน นั้นออกมา ก็ย่อมต้องมีความแตกต่างกันไป

ข้าพเจ้าจึงอยากรวบรวมถ่ายทอดเป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านรูปภาพเคลื่อนไหวผนวกความจริงและความฝัน โดยการตีความเชิงจินตนาการว่าผลงานที่ศิลปินได้สร้างไว้มีที่มาที่ไปเป็นอย่างไร ตอนนั้นพวกเขาได้รับแรงจูงใจจากสิ่งใดหรือพบเจอเหตุการณ์ใดที่ไปจุดประกายให้เขาได้สร้างสรรค์ผลงานนี้ขึ้นมา

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1.2.1 การสร้างภาพประกอบเคลื่อนไหวสำหรับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์
- 1.2.2 ศึกษาถึงชีวิตประวัติและผลงานของตัวศิลปิน
- 1.2.3 ออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้ผู้รับชมเกิดความรู้ความเข้าใจถึงสิ่งที่พวกเขาคิด และต้องการสื่อสารในผลงานที่พวกเขาสร้างสรรค์ได้ดียิ่งขึ้น

1.3 ขอบเขตของโครงการ

- 1.3.1 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ 1 เล่ม ประกอบด้วย 4 บท
 - 1.3.1.1 สวอนเลข
 - 1.3.1.2 ฝันในคืนกลางฤดูร้อน
 - 1.3.1.3 รองเท้าสีแดง
 - 1.3.1.4 ทางสามแพร่ง

1.4 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1.4.1 ศึกษาและรวบรวมข้อมูล

- 1 ชีวิต ประวัติ และผลงานของศิลปิน
- 2 แรงจูงใจที่มีต่อชิ้นงานของศิลปินเพื่อเชื่อมโยงเหตุการณ์เข้าหากัน
- 3 การออกแบบศิลปะในแต่ละยุค
- 4 การทำภาพเคลื่อนไหวในการจัดวางหนังสือ

1.4.2 วิเคราะห์และสรุปข้อมูลเบื้องต้น

- 1 ช่วงชีวิต ลำดับเหตุการณ์ต่างๆที่เป็นแรงจูงใจในการสร้างงานของตัวศิลปิน
- 2 วางแนวทางการออกแบบภาพ

1.4.3 ออกแบบและพัฒนาแบบร่าง



บทที่ 2

ศิลปินและผลงาน

2.1 สวอนเลข



ภาพที่ 2.1 ภาพปีเตอร์ อิลิช ไชคอฟสกี

ที่มา : <https://www.pinterest.com/pin/563442603363302357/?lp=true>

บัลเลต์ โอปุสที่ 20 โดยปีเตอร์ อิลิช ไชคอฟสกี ที่แต่งขึ้นระหว่างปี ค.ศ. 1875-1876 โดยมีเค้าโครงมาจากนิทานของรัสเซีย และจากตำนานพื้นเมืองของเยอรมัน เล่าเรื่องราวของเจ้าหญิงชื่อ “โอดेटต์” ที่ถูกสาปให้กลายเป็นหงส์ในเวลากลางวัน และเป็นมนุษย์ในเวลากลางคืน โอดेटต์มีความรักกับเจ้าชายชื่อ “ซิกฟรีด” แต่มีอุปสรรคทำให้ไม่สามารถอภิเษกสมรสกันได้

2.1.1 ปีเตอร์ อิลิช ไชคอฟสกี

ปีเตอร์ อิลิช ไชคอฟสกี เป็นคีตกวีชาวรัสเซีย เกิดเมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม ค.ศ. 1840 ที่เมืองโวทคินสค์ เสียชีวิตเมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน ค.ศ. 1893 ที่ เซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก ไชคอฟสกีเกิดในครอบครัวผู้มีอันจะกิน ชีวิตของเขาเต็มไปด้วยความขัดแย้งระหว่างความหรูหราและการอดมื้อกินมื้อ ข่าวดื้อฉาว และความต้องการเป็นที่ยอมรับ เขาได้รับการศึกษาจากวิทยาลัยดนตรีแห่งนครเซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก ภายใต้การดูแลของอันทอน รูบินสไตน์ จากนั้นถูกเรียกให้ไปเป็นครูสอนวิชาเรียบเรียงเสียงประสานให้แก่น้องชายของรูบินสไตน์ที่กรุงมอสโก เขาสมรสในปี ค.ศ. 1877 ด้วยความมุ่งมั่นที่จะรักษาความขัดแย้งภายในตนว่าเขาเป็นพวกรักร่วมเพศ แต่ความล้มเหลวของชีวิตแต่งงาน ที่เป็นที่โจษจันว่าอยู่กันอย่างไร้ความรักกับเจ้าสาวที่เป็นศิษย์ของเขาเอง ทำให้เขาเกือบฆ่าตัวตายสำเร็จ อารมณ์ของเขามั่นคงขึ้นในปี ค.ศ. 1880 เมื่อเขาได้ออกเดินทางไปทั่วยุโรป ประเทศอิตาลีได้สร้างแรงบันดาลใจให้เขาประพันธ์ผลงานหลายชิ้น และได้พบปะกับคีตกวีเลื่องชื่อร่วมสมัย เขาเดินทางไปถึงสหรัฐอเมริกาเพื่อเปิดการแสดง ไชคอฟสกีเสียชีวิตในปี ค.ศ. 1893 ด้วยอหิวาตกโรคแต่บางกระแสกล่าวว่าเขาถูกบังคับให้ดื่มยาพิษฆ่าตัวตาย จากข้อหารักร่วมเพศ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สวอนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่วารณใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ฝันในคืนกลางฤดูร้อน



ภาพที่ 2.2 ภาพวิลเลียม เชกสเปียร์

ที่มา : <https://www.nevada-shakespeare.org/นักเขียนที่เชกสเปียร์/>

ผลงานสุขนานุกรม โดย วิลเลียม เชกสเปียร์ ที่แต่งขึ้นในระหว่างในปี ค.ศ. 1595-1596 ด้วยเรื่องราวความรักของหนุ่มสาวที่ถูกขัดขวางและหนีตามกันไปโนป่า เผอิญป่าแห่งนั้นก็เป็นป่าต้องมนตร์ซึ่งเต็มไปด้วยภูตพรายและเวทมนตร์วิเศษ ซึ่งสร้างความเข้าใจผิดในระหว่างคู่รักไปต่างๆ นานากว่าเรื่องราวลงเอยอย่างแสนสุขได้ในที่สุด นอกจากนั้นยังมีเรื่องสนุกสนานของเหล่าชาวบ้านที่เข้าไปซุ่มลระครกันโนป่า และเกิดเหตุการณ์แปลกประหลาดที่บันดาลให้เกิดโดยราชาภูตที่กำลังเป็นปากเป็นเสียงอยู่กับราชินีภูต นับว่าเป็นบทละครที่สร้างความสนุกสนานครื้นเครงและชวนฝันดุจตั้งชื่อเรื่อง

2.2.1 วิลเลียม เชกสเปียร์

วิลเลียม เชกสเปียร์ รับศีล 26 เมษายน ค.ศ. 1564 - 23 เมษายน ค.ศ. 1616 เป็นกวีและนักเขียนบทละครชาวอังกฤษ ได้รับยกย่องทั่วไปว่าเป็นนักเขียนผู้ยิ่งใหญ่ของอังกฤษและของโลก มักเรียกขานกันว่าเขาเป็นกวีแห่งชาติของอังกฤษ และ “Bard of Avon” (กวีแห่งเอวอน) งานเขียนของเขาที่ยังหลงเหลืออยู่ถึงปัจจุบัน ประกอบด้วยบทละคร 38 เรื่อง กวีนิพนธ์แบบซอนเน็ต 154 เรื่อง กวีนิพนธ์อย่างยาว 2 เรื่อง และบทกวีแบบอื่นๆ อีกหลายชุด บทละครของเขาได้รับการแปลออกไปเป็นภาษาต่างๆ มากมาย และเป็นที่ยิมนนำมาแสดงมากที่สุดในบรรดาบทละครทั้งหมด

เชกสเปียร์เกิดและเติบโตที่เมืองสแตรทฟอร์ด ริมน้ำเอวอน เมื่ออายุ 18 ปี เขาสมรสกับแอนน์ ฮาธาเวย์ มีบุตรด้วยกัน 3 คนคือ ซูซานนา และฝาแฝด แฮมเน็ตกับจูดิธ ระหว่างช่วงปี ค.ศ. 1585-1592 เขาประสบความสำเร็จในการเป็นนักแสดงในกรุงลอนดอน รวมถึงการเป็นนักเขียนได้ร่วมเป็นหุ้นส่วนในคณะละครลอร์ดแชมเบอร์เลน (Lord Chamberlain’s Men) ซึ่งในภายหลังมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในชื่อ King’s Men เชกสเปียร์เกษียณตัวเองกลับไปยังสแตรทฟอร์ดในราวปี ค.ศ. 1613 และเสียชีวิตในอีกสามปีต่อมา ไม่ค่อยมีบันทึกใดเกี่ยวกับชีวิตส่วนตัวของเชกสเปียร์มาก

จึงมีทฤษฎีมากมายที่คาดกันไปต่างๆ นานา เกี่ยวกับชีวิตส่วนตัว ความเชื่อทางศาสนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และแรงบันดาลใจในงานเขียนของเขา ในงานเขียนของเขาผลงานที่มีชื่อเสียงส่วนใหญ่ของ เซกสเปียร์ประพันธ์ขึ้นในช่วงปี ค.ศ. 1590 ถึง 1613 ในยุคแรกๆ

บทละครของเขาจะเป็นแนวชวนหัวและแนวอิงประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นแนวทางบทละครที่เป็นที่นิยมอย่างมากในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 16 ต่อมาเขาเขียนบทละครแนวโศกนาฏกรรมหลายเรื่อง รวมถึงเรื่อง แอมเลต King Lear และ แม็คเบธ ซึ่งถือว่าเป็นบทละครตัวอย่างชั้นเลิศของวรรณกรรมอังกฤษ ในช่วงปลายของการทำงาน งานเขียนของเขาจะเป็นแนวสุข-โศกนาฏกรรม (tragicomedies) หรือแนวโรมานซ์ และยังร่วมมือกับนักเขียนบทละครคนอื่นๆ อีกมาก บทละครของเขาตีพิมพ์เผยแพร่ในหลายรูปแบบโดยมีรายละเอียดและเนื้อหาต่างๆ กันตลอดช่วงที่เขามีชีวิตอยู่ในปี ค.ศ. 1623 เพื่อนร่วมงานสองคนในคณะละครของเขาได้ตีพิมพ์หนังสือ “First Folio” เป็นการรวบรวมงานเขียนของเขาขึ้นเป็นครั้งแรก ซึ่งได้บรรจุบทละครที่ปัจจุบันเชื่อว่าเป็นงานเขียนของ เซกสเปียร์เอาไว้ทั้งหมด

ในยุคสมัยของเขา เซกสเปียร์เป็นกวีและนักเขียนบทละครที่ได้รับการยกย่องอยู่พอตัว แต่เขาได้รับการยกย่องเป็นอย่างสูงเช่นในปัจจุบันนี้นับตั้งแต่ราวคริสต์ศตวรรษที่ 19 กวียุคโรแมนติกยกย่องนับถือเซกสเปียร์ในฐานะอัจฉริยะ ขณะที่กวียุควิคตอเรียเคาะพนับถือเซกสเปียร์อย่างยิ่ง กระทั่ง จอร์จ เบอร์นาร์ด ชอว์ เรียกเขาว่า Bardolatry ค่ายกย่องในทำนอง “จอมกวี” หรือ “เทพแห่งกวี” ในคริสต์ศตวรรษที่ 20 มีการดัดแปลงงานประพันธ์ของเขาออกไปเป็นรูปแบบแนวทางใหม่ๆ โดยเหล่านักวิชาการและนักแสดงมากมาย ผลงานของเขายังคงเป็นที่นิยมอย่างสูงจนถึงปัจจุบันและมีการแสดงออกในรูปแบบต่างๆ ในทุกประเทศทุกวัฒนธรรมทั่วโลก

งานบทละครนักวิชาการมักแบ่งลำดับงานเขียนของเซกสเปียร์ออกเป็นสี่ช่วงในช่วงแรกจนถึงกลางคริสต์ศตวรรษ 1590 เขามักเขียนบทละครชวนหัวซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากงานของชาวโรมันและอิตาลี หรือบทละครแนวอิงประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นที่นิยมอยู่ในช่วงนั้น ต่อมาในช่วงที่สองตั้งแต่ราวปี 1595 เขาเริ่มเขียนละครโศกนาฏกรรม เริ่มตั้งแต่ โรมิโอกับจูเลียต ไปจนถึง จูเลียส ซีซาร์ ในปี ค.ศ. 1599 ในระหว่างช่วงเวลานี้ เขายังได้เขียนงานบทละครที่ได้รับความนิยมว่าเป็นบทละครแนวชวนหัว และแนวประวัติศาสตร์ที่ยอดเยี่ยมที่สุดของเขาด้วย จากนั้นในราวปี ค.ศ. 1600 ถึงประมาณ 1608 นับเป็น “ยุคโศก” ของเขา เซกสเปียร์เขียนแต่เรื่องโศกนาฏกรรมเป็นส่วนใหญ่ หลังจากนั้นในช่วงปี 1608 ถึง 1613 จะเป็นแนวเศร้าปนตลก หรือบางครั้งเรียกว่าแนวโรมานซ์

งานบทละครชิ้นแรกของเซกสเปียร์ที่มีการบันทึกไว้ คือบทละครเรื่อง พระเจ้าริชาร์ดที่ 3 และบทละครอีกสามองค์ของ พระเจ้าเฮนรีที่ 4 ซึ่งเขียนขึ้นในช่วงต้นคริสต์ศตวรรษ 1590 อันเป็นยุคที่นิยมละครชีวิตอิงประวัติศาสตร์ การระบุวันเวลาในการประพันธ์บทละครของเซกสเปียร์ทำได้ค่อนข้างยาก แต่จากการศึกษางานเขียนของเขา นักวิชาการเชื่อว่า Titus Andronicus, The Comedy of Errors, The Taming of the Shrew และ Two Gentlemen of Verona น่าจะเป็นงานเขียนในช่วงแรกๆ ของเซกสเปียร์ ผลงานในกลุ่มละครอิงประวัติศาสตร์ของเซกสเปียร์ได้รับอิทธิพลอย่างมากจากงานของราฟาเอล โอลินเชด ในปี 1587 คือ Chronicles of England, Scotland, and Ireland เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงให้เห็นถึงความลุ่มจมนที่เกิดจากการปกครองอันอ่อนแอ ซึ่งสามารถตีความไปถึงต้นกำเนิดของราชวงศ์ทิวเดอร์ องค์กรประกอบของบทละครยังได้รับแรงบันดาลใจมาจากผลงานของนักเขียนบทละคร

ในยุคเอลิซาเบธหลายคน โดยเฉพาะ โทมัส คิด และ คริสโตเฟอร์ มาโลว์ อันเป็นลักษณะของบทละครในยุคกลาง บทละคร The Comedy of Errors ก็มีพื้นฐานมาจากรูปแบบละครในยุคคลาสสิก แต่ไม่พบแหล่งกำเนิดของ The Taming of the Shrew แม้ว่าน่าจะมีข้องเกี่ยวกับละครอีกเรื่องหนึ่งที่มีชื่อเดียวกันซึ่งดัดแปลงมาจากนิทานพื้นบ้าน

ผลงานคลาสสิกและงานซ้ำกันในยุคแรกของเชกสเปียร์มักมีโครงเรื่อง 2 ส่วนเกี่ยวพันกัน และมีลำดับการออกมุขตลกที่แน่ชัด เป็นตัวเบิกทางไปสู่ผลงานสุขนานุกรมอันอบอวลด้วยความรัก ในช่วงกลางทศวรรษ 1590 นั่นคือ ฝัน ณ คีนกลางฤดูร้อน (A Midsummer Night's Dream) อันเป็นบทละครที่ผสมผสานระหว่างเรื่องราวความรัก เวทมนตร์ของนางฟ้า และฉากตลกซ้ำกัน บทละครเรื่องต่อมาคือ เวนิสวานิช ก็เป็นละครชวนหัวที่เกี่ยวกับความรัก มีตัวละครชาวอียิปต์เป็นนายหน้าเงินกู้จอมงก ไซลือก อันสะท้อนภาพของผู้คนในยุคเอลิซาเบธ นอกจากนี้ยังมีบทละครชวนหัวที่เล่นถ้อยคำอย่างชาญฉลาด Much Ado About Nothing, ฉากอันงดงามมีเสน่ห์ใน As You Like It ตลอดจนเรื่องราวรื่นเริงใน ราตรีที่สิบสอง (Twelfth Night) เหล่านี้ล้วนเป็นบทละครสุขนานุกรมอันมีชื่อเสียงของเชกสเปียร์ หลังจากงานกวีเรื่อง ริชาร์ดที่ 2 เชกสเปียร์นำเสนองานเขียนร้อยแก้วเชิงซ้ำกันกับละครอิงประวัติศาสตร์ในช่วงปลายทศวรรษ 1590 คือเรื่อง พระเจ้าเฮนรีที่ 4 และ พระเจ้าเฮนรีที่ 5 ตัวละครของเขามีความซับซ้อนและละเอียดอ่อนมากขึ้น โดยที่ต้องสลับไปมาระหว่างความจริงจึ่งกับความตลก และยังสลับไปมาระหว่างการบรรยายแบบร้อยแก้วกับร้อยกรอง นับเป็นผลสำเร็จในการนำเสนอเรื่องราวด้วยกรรมวิธีต่างๆ ในงานเขียนของเขา ยุคนี้ของเชกสเปียร์เริ่มต้นและจบลงด้วยงานเขียนโศกนาฏกรรมสองเรื่อง คือ โรมิโอกับจูเลียต ละครโศกนาฏกรรมความรักที่โด่งดังมีชื่อเสียงที่สุด และ จูเลียส ซีซาร์ ซึ่งแต่งขึ้นจากผลงานแปลของเซอร์โทมัส นอร์ธ เรื่อง Parallel Lives ในปี 1579 นับเป็นการนำเสนอรูปแบบละครชีวิตแนวใหม่

ช่วงที่เรียกว่า “ยุคโศก” ของเชกสเปียร์อยู่ระหว่างปี ค.ศ. 1600 - 1608 เขาเขียนทั้งบทละครโศกนาฏกรรมรวมถึงบทละครที่เรียกกันว่า “problem plays” (บทละครกังขา : กล่าวคือไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นละครตลกหรือละครเศร้า อาจเรียกว่าเป็น “ตลกร้าย”) ได้แก่ Measure for Measure, ทรอยลัสกับเครสสิดา, และ All's Well That Ends Well นักวิจารณ์หลายคนเห็นว่าละครโศกนาฏกรรมอันยิ่งใหญ่ของเชกสเปียร์เป็นตัวแสดงถึงศิลปะอันสูงสุดในตัวเขา วีรบุรุษ แฮมเล็ตเป็นตัวละครของเชกสเปียร์ที่ถูกกล่าวขานถึงมากที่สุดตัวหนึ่ง โดยเฉพาะบทราฟพันของตัวละครที่โด่งดังมาก คือ “To be or not to be; that is the question.” แฮมเล็ตเป็นตัวละครที่มีปัญหาภายในใจมาก และความลังเลของเขาเป็นอันตรายจนถึงแก่ชีวิต ทว่าตัวละครเอกในโศกนาฏกรรมเรื่องอื่นที่ตามมา คือ Othello และ King Lear กลับได้รับผลร้ายจากความริบเร่ร่งคว้นตัดสินใจที่ผิดพลาดและเชกสเปียร์มักเกิดเหตุการณ์ที่ผิดพลาดอย่างไม่น่าเกิดขึ้น อันนำมาซึ่งการตัดสินใจที่ผิดพลาดและทำลายชีวิตของตัวละครเอกกับคนรัก นักวิจารณ์คนหนึ่งคือ แฟรงค์ เคอร์โหมด (Frank Kermode) เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กล่าวว่า “บทละครไม่เปิดโอกาสให้ตัวละครหรือผู้ชมสามารถหลุดพ้นจากความโหดร้ายได้เลย” ในบทละครเรื่อง แมคเบธ ซึ่งเป็นบทละครที่สั้นที่สุดของเชกสเปียร์ ความทะเยอทะยานไม่รู้จบยั่วให้ แมคเบธกับภริยา คือเลดี้แมคเบธ ปลงพระชนม์กษัตริย์ผู้ชอบธรรมและชิงบัลลังก์มา ความผิดนี้ ทำลายคนทั้งสองในเวลาต่อมา เชกสเปียร์ได้ประพันธ์บทกวีนิพนธ์อันไพเราะลงในงานบทละครโศก ขึ้นสำคัญในช่วงหลังๆ คือ Antony and Cleopatra กับ Coriolanus ซึ่งถือว่าเป็นบทกวีที่ดีที่สุด ที.เอส.อีเลียต กวีและนักวิจารณ์ ยังยกย่องว่าเป็นบทละครโศกที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดของ เชกสเปียร์อีกด้วย

ยุคสุดท้ายของผลงานของเชกสเปียร์หวนกลับไปสู่บทละครโรมานซ์หรือตลกโศกอีกครั้ง โดยมีบทละครสามเรื่องเป็นเรื่องเอกคือ Cymbeline, The Winter's Tale และ The Tempest นอกจากนี้ยังมีงานอื่นอีกเช่น Pericles, Prince of Tyre บทละครทั้งสี่เรื่องนี้มีบรรยากาศของเรื่อง ค่อนข้างเศร้ากว่าบทละครตลกอื่นๆ ในช่วงทศวรรษ 1590 แต่ก็จบลงด้วยความปรองดองและการให้อภัยในความผิดพลาดที่เกิดขึ้น นักวิจารณ์บางคนเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงทั้งนี้เกิดจากการที่เชกสเปียร์ มีประสบการณ์ในชีวิตมากขึ้น แต่ก็อาจเกิดจากความนิยมในการชมละครที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยได้ด้วยเช่นกัน ยังมีผลงานของเชกสเปียร์ที่หลงเหลือมาถึงปัจจุบันที่เชื่อว่าประพันธ์ขึ้นในยุคนี้คือ เรื่อง พระเจ้าเฮนรี่ที่ 8 และ The Two Noble Kinsmen โดยคาดว่าเป็นงานเขียนร่วมกับจอห์น เฟลิตเซอร์

ลักษณะการประพันธ์บทละครยุคแรกๆ ของเชกสเปียร์เป็นไปตามสมัยนิยมในยุคของเขา โดยใช้ถ้อยคำภาษาที่มีได้ส่งออกมาจากภาวะในใจของตัวละครหรือตามบทบาทอันแท้จริงคำพรรณนา ในบทกวีก็เต็มไปด้วยอุปมาอุปไมยอันเพราะพริ้ง ภาษาที่ใช้เป็นลักษณะของสุนทรพจน์อันไพเราะมาก เสียกว่าจะเป็นบทพูดจาสนทนากันตามจริงแต่ต่อมาไม่นาน เชกสเปียร์เริ่มปรับปรุงวิถีทางดั้งเดิมเหล่านั้นเสียใหม่ตามจุดประสงค์ส่วนตัว การรำพึงรำพันกับตัวเองใน ริชาร์ดที่ 3 มีพื้นฐานมาจากวิธีการ บรรยายจิตสำนึกของตัวละครในละครยุคกลาง ในขณะที่เดียวกันก็มีการแสดงบุคลิกตัวละครอย่างชัดเจนในระหว่างการรำพันนั้น การเปลี่ยนแปลงนี้มีได้เกิดขึ้นทันทีทันใดในบทละครเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เชกสเปียร์ค่อยๆ ผสมผสานวิธีการทั้งสองนี้เข้าด้วยกันไปเรื่อยๆ ในระหว่างการทำงาน ตัวอย่างที่ดีที่สุดเห็นจะได้แก่บทละครเรื่อง โรมิโอกับจูเลียตช่วงกลางทศวรรษ 1590 ระหว่างที่เขาประพันธ์เรื่อง โรมิโอกับจูเลียต, ริชาร์ดที่ 3 และ ฟิน ฌ คีนกลางฤดูร้อน เชกสเปียร์เริ่มแต่งบทกวีที่มีความเป็น ธรรมชาติมากขึ้น เขาค่อยๆ ปรับระดับการอุปมาและการพรรณนาให้เหมาะสมกับลักษณะของ ตัวละครและเนื้อเรื่องของเขา

ฉันทลักษณ์มาตรฐานสำหรับบทกวีของเชกสเปียร์คือ blank verse ประพันธ์ด้วยมาตรา แบบ iambic pentameter หมายความว่าบทกวีของเขาไม่ค่อยมีเสียงสัมผัส และมี 10 พยางค์ ต่อ 1 บรรทัด ออกเสียงหนักที่พยางค์คู่ ฉันทลักษณ์ในบทประพันธ์ยุคแรกก็ยังคงมีความแตกต่างกับ บทประพันธ์ในยุคหลังของเขาอยู่มาก โดยทั่วไปยังคงความงดงาม แต่รูปประโยคมักจะเริ่มต้น หยุด และจบเนื้อหาลงภายในบรรทัด เป็นความราบเรียบจนอาจทำให้น่าเบื่อหน่ายครั้นเมื่อเชกสเปียร์ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เริ่มชำนาญมากขึ้น เขาก็เริ่มใส่อุปสรรคลงไปในบทกวี ทำให้มีการชะงัก หยุด หรือมีระดับ การสั้นไหลของคำแตกต่างกัน เทคนิคนี้ทำให้เกิดพลังชนิดใหม่และทำให้บทกวีที่ใส่ในบทละครมีความ ยืดหยุ่นมากขึ้น

หลังจากเรื่อง แอมเลต เซกสเปียร์ยังปรับปรุงแบบการประพันธ์บทกวีของเขาต่อไปอีก โดยเฉพาะการแสดงความรู้สึกสื่อถึงอารมณ์ซึ่งปรากฏในบทละครโศกในยุคหลังๆ ในช่วงปลาย ของชีวิตการทำงานของเขา เซกสเปียร์พัฒนาเทคนิคการประพันธ์หลายอย่างให้ส่งผลกระทบต่อด้าน อารมณ์ต่างๆ กันได้ เช่น การส่งเนื้อความจากประโยคหนึ่งต่อเนื่องไปอีกประโยคหนึ่ง (enjambment) การใส่จังหวะเว้นช่วงหรือจังหวะหยุดแบบแปลกๆ รวมถึงโครงสร้างและความยาว ประโยคที่แตกต่างกันหลายๆ แบบ ผู้ฟังถูกท้าทายให้จับใจความและความรู้สึกของตัวละครให้ได้ บทละครโรมานซ์ในยุคหลังที่มีโครงเรื่องพลิกผันชวนประหลาดใจ ส่งแรงบันดาลใจให้กับแนวทาง ประพันธ์บทกวีในช่วงสุดท้าย โดยมีประโยคสั้น-ยาว รับส่งล้อความกัน มีการใช้วลีจำนวนมาก และสลับตำแหน่งประธาน-กรรม ของประโยค เป็นการสร้างสรรค์ผลกระทบใหม่โดยธรรมชาติ

อัจฉริยะในทางกวีของเซกสเปียร์มีความเกี่ยวข้องใกล้ชิดกับสัญชาตญาณการทำละครโครง เรื่องละครของเซกสเปียร์ได้รับอิทธิพลจาก เปตราก และ โฮลินเชด เช่นเดียวกับนักเขียนบทละครคน อื่นๆ แต่เขาปรับปรุงโครงเรื่องเสียใหม่ สร้างศูนย์กลางความสนใจขึ้นหลายๆ จุดและแสดงการ บรรยายด้านต่างๆ ให้แก่ผู้ชมมากกว่าที่จะทำได้ ยิ่งเซกสเปียร์มีความชำนาญมากขึ้นเท่าใด เขาก็ สามารถสร้างตัวละครได้ชัดเจนมากขึ้น มีแรงจูงใจอันหลากหลายมากขึ้น และมีวิธีการพูดที่เป็น เอกลักษณ์ อย่างไรก็ดี เซกสเปียร์ยังคงรักษารูปแบบของงานในยุคต้นของเขาเอาไว้อยู่บ้าง แม้ในงาน บทละครโรมานซ์ช่วงหลังของเขา ก็ยังมีการใช้รูปแบบของบทอันพิริ้งเพรา เพื่อรักษามนต์เสน่ห์ของ มายาแห่งการละครเอาไว้

ผลงานของเซกสเปียร์ได้สร้างให้เกิดความประทับใจอันยาวนานต่อมาในวงการการละครและ วรรณกรรม เขาได้ขยายศักยภาพของการละครออกไปทั้งในด้านการสร้างลักษณะและบทบาทของ ตัวละคร โครงเรื่องที่แปลกใหม่ ภาษา และรูปแบบของการแสดงละคร ก่อนจะมีละครเรื่อง โรมิโอและจูเลียต ไม่เคยมีการแสดงละครโรมานซ์ที่หิบบกเอาความรักขึ้นมาเป็นประเด็นทรงคุณค่า สำหรับละครโศกมาก่อนเลย การพูดคนเดียวของตัวละครเคยใช้สำหรับการอธิบายลักษณะของ ตัวละครหรือช่วยบรรยายเหตุการณ์ในเรื่อง แต่เซกสเปียร์นำมาใช้ในการรำพึงรำพันถึงความในใจของ ตัวละครตัวนั้น นอกจากนี้ ผลงานของเขายังเป็นแรงบันดาลใจต่อกวีในยุคหลังอย่างมาก กวียุคโรแมนติกพยายามจะฟื้นฟูลักษณะการประพันธ์แบบเซกสเปียร์ขึ้นมาใหม่ แม้จะไม่ค่อย ประสบความสำเร็จนัก จอร์จ สเตนเนอร์ นักวิจารณ์ กล่าวว่า บทกวีอังกฤษในยุคระหว่างคอเลริดจ์ จนถึงเทนีสัน เป็นได้แค่ “งานดัดแปลงท่วยๆ ที่เลียนแบบเซกสเปียร์” เท่านั้น

เซกสเปียร์ยังมีอิทธิพลต่อนักเขียนนวนิยายเช่น โทมัส ฮาร์ตี วิลเลียม ฟอล์คเนอร์และ ชาร์ลส์ ดิคкенส์ ดิคкенส์นี้มักอ้างถึงงานประพันธ์ของเซกสเปียร์ และวาดภาพจากงาน

ของเซกสเปียร์ถึง 25 ภาพ นวนิยายที่มีตัวละครคนเดียวของนักประพันธ์ชาวอเมริกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อ เฮอรัแมน เมลวิลล์ ถือว่าได้รับอิทธิพลมาจากเชกสเปียร์อย่างมาก กับต้น อาฮับ ในเรื่อง โมบีดิก (Moby-Dick) ซึ่งเป็นวีรบุรุษรันทดที่คลาสสิกมาก ได้รับอิทธิพลโดยตรงมาจากเรื่อง King Lear นักวิชาการยังสามารถระบุงานดนตรีมากกว่า 20,000 ชิ้นที่มีความเกี่ยวข้องกับผลงานของเชกสเปียร์ ในจำนวนนี้ รวมถึงละครโอเปร่าสองเรื่องของจูเซปเป แวร์ดี เรื่อง Otello และ Falstaff ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับบทละครต้นฉบับอย่างเห็นได้ชัด เชกสเปียร์ยังส่งแรงบันดาลใจต่อศิลปินนักวาดภาพจำนวนมาก รวมถึงศิลปินในยุคโรแมนติกและศิลปินกลุ่มพรีราฟาเอลไลท์ ศิลปินยุคโรแมนติกชาวสวีเดนหนึ่งชื่อ อองรี พูเซลี ซึ่งเป็นสหายของวิลเลียม เบลก ถึงกับลงมือแปลเรื่อง แมคเบธ ไปเป็นภาษาเยอรมันทีเดียว นักจิตวิทยา ซิกมุนด์ ฟรอยด์ ยังใช้ตัวอย่างงานของเชกสเปียร์โดยเฉพาะเรื่อง แฮมเล็ต ไปเป็นทฤษฎีของเขาเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์

ในยุคของเชกสเปียร์ รูปแบบไวยากรณ์และการสะกดคำในภาษาอังกฤษยังไม่สู้จะเป็นมาตรฐานดังเช่นปัจจุบัน การใช้ภาษาของเชกสเปียร์มีบทบาทสำคัญที่ช่วยจัดรูปแบบให้ภาษาอังกฤษใหม่ ในหนังสือพจนานุกรมภาษาอังกฤษ (A Dictionary of the English Language) ของ ซามูเอล จอห์นสัน ซึ่งเป็นหนังสือเล่มแรกในตระกูลพจนานุกรมทั้งหมด อ้างอิงถึงเชกสเปียร์มากกว่านักเขียนคนอื่นๆ มาก สำนวนบางอย่างเช่น “with bated breath” (จาก เวนิสวานิช) และ “a foregone conclusion” (จาก โอลิโพล) ก็กลายเป็นที่ใช้อยู่ทั่วไปในคำพูดภาษาอังกฤษในปัจจุบัน

2.3 รองเท้าสีแดง



ภาพที่ 2.3 ภาพฮันส์ คริสเตียน แอนเดอร์เซน

ที่มา : <https://www.the-tls.co.uk>

นิทาน โดย ฮันส์ คริสเตียน แอนเดอร์เซน ที่แต่งขึ้นในปี ค.ศ. 1850 โดยเล่าถึงสาวน้อย “คาเร็น” ได้รับรองเท้าสีแดงที่เมื่อใดที่ได้สวมใส่รองเท้าแล้วเมื่อนั้นจะไม่สามารถควบคุมร่างกาย และหยุดเดินรำได้จนกว่าจะสิ้นใจตาย

2.3.1 ฮันส์ คริสเตียน แอนเดอร์เซน

ฮันส์ คริสเตียน แอนเดอร์เซน เกิดที่สลัมยากจน พ่อเป็นช่างทำรองเท้าที่เสียไปตั้งแต่ยังเด็ก ว่ากันว่าเค้าหน้าตาขี้เหร่จึงถูกเพื่อนๆ แกล้งนี่เป็นเหตุ ให้ ฮันส์ คริสเตียน แอนเดอร์เซน เริ่มอยู่กับตัวเองและสร้างโลกจินตนาการของเค้าด้วยหุ่นขี้กิ้งในบ้าน พอโตขึ้นมาหน่อย เค้าก็ออกไปแสวงโชคตามความฝัน ด้วยการเขียนบท เล่นละคร เดินรำ และความอยากเป็นอุปรากรที่กรุงโคเปนเฮเกน แต่ก็ต้องผิดหวังเพราะไม่มีใครยอมรับเค้า ทั้งด้วยหน้าตาและประสบการณ์แต่ฟ้าก็มีตาเมื่อ โจนาส คอลลิน ผู้กำกับและรัฐมนตรีกระทรวงการคลังซึ่งเห็นแววการแต่งบทละครของเค้า จึงรับเลี้ยงและส่งเสียเรียนจนจบ ทว่าตอนเข้าเรียนเค้าต้องไปเรียนกับเด็กเล็ก จนถูกใครๆ ล้ออีกกกก สร้างรอยเจ็บช้ำในวัยเยาว์ แต่กระนั้นเค้าก็อดทนจนจบมหาวิทยาลัยมาได้

แอนเดอร์เซนมุ่งหน้าทำในสิ่งที่ชอบในฐานะนักเขียนบทละคร หลายเรื่องหลายราว แต่ไม่ประสบความสำเร็จ กอปรกับหนังสือรวมนวนิยายเล่มแรกโดนวิจารณ์ไปทางลบ เค้าก็ยอมรับผล แต่ก็ซอกซำรำกำใจ อ่อนไหวเหมือนกันกับคำวิพากษ์วิจารณ์ที่จิกกัดแบบโหดร้าย... แต่ถึงอย่างไรเค้าก็ไม่หยุดสร้างนิทานสำหรับเด็ก

สำหรับนิทานนั้น เค้านำเรื่องพื้นบ้านมาเล่าใหม่ด้วยสำนวนการเขียนที่ไม่เคยมีใครทำมาก่อน คือการใช้ภาษาพูดมาบรรยายถึงจินตนาการที่ฝังไปด้วยคุณธรรม ความเห็นอกเห็นใจต่อเพื่อนมนุษย์ นั่นก็คือแอนเดอร์เซนเลือกที่จะยืนฝั่งเดียวกับผู้ที่อ่อนแอและอัปโชคทั้งปวง ไม่แปลกเลยเพราะนั่นมาจากประสบการณ์ของเค้าเอง ทำให้ผู้อ่านรู้สึกมีความเมตตา จิตใจอ่อนละมุนมากขึ้น อีกทั้งยังได้เข้าใจและทำความดีต่อผู้ที่ด้อยโอกาส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และข้าหนักไปอีกเมื่อว่ากันว่าเค้าไม่เคยสมหวังในความรักเลยแม้ซักครั้ง ไม่ว่าจะหลงรัก หญิงคนใดๆ ทำให้ดูเหมือนชีวิตเค้าจะอัปโชคเสียจริงๆ แต่ตรงนี้ฉันก็ยกย่องแอนเดอร์เซนที่มีจิตใจอ่อนไหวแต่เข้มแข็ง ถึงชะตาชีวิตไม่สู้ดีนัก แต่ก็ไม่เลือกทางผิดประชดชีวิตที่ระทมทุกข์ กลับหันมาเลือกทางออกที่ถูกให้ตัวเองด้วยการใส่ใจในการเรื่องงานเขียนมากขึ้น ทำให้งานเขียนของเค้าเป็นที่ประจักษ์ขึ้นมา ทั้งยังแฝงไปด้วยความรู้สึกที่ถ่ายทอดผ่านแง่คิดของเรื่องเล่าเหล่านี้

เรื่องราวชีวิตของเค้าทำให้เค้าเป็นคนที่เข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นได้เป็นอย่างดี ทำให้นิทานของเค้าล้นโดนใจผู้อ่าน แถมยังเปิดมุมมองอีกด้านที่ผู้อ่านไม่คาดคิด เพราะไม่เคยมีประสบการณ์ร่วมและเค้าก็ยังเป็นสื่อแทนผู้ด้อยโอกาสทุกคน เพื่อให้ได้รับความเห็นอกเห็นใจต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน สิ่งที่สำคัญคือ นิทานนี้เป็นกุศโลบายอย่างหนึ่งที่ตั้งใจปลูกฝังความคิดที่ดีแก่เด็กตั้งแต่เยาว์วัย ไม่ให้เติบโตไปทำร้ายความรู้สึกของผู้อื่น และในระหว่างนั้นก็สะท้อนให้ผู้อ่านรุ่นใหญ่ได้รับรู้เช่นกัน เพราะนิทานของเค้าก็เป็นนิทานที่เหมาะสมสำหรับผู้ใหญ่ด้วยเช่นกัน ให้ผู้ใหญ่อ่านไปสะอึกไป ถ้าคนนั้นมีพฤติกรรมที่ออกไปทางตรงข้าม ให้คิดกลับมาสำรวจตัวเองใหม่ซะ ก่อนจะออกไปสอนเด็ก



2.3 ทางสามแพร่ง



ภาพที่ 2.4 วินเซนต์ แวนโก๊ะ

ที่มา : https://en.wikipedia.org/wiki/Vincent_van_Gogh

ทางสามแพร่งของ วินเซนต์ แวนโก๊ะ เป็นรูปที่เชื่อกันว่า เป็น”ผลงานชิ้นสุดท้าย” ก่อนที่เค้า ตัดสินใจฆ่าตัวตาย ในวันที่ 27 กรกฎาคม 1890

2.3.1 วินเซนต์ แวน โก๊ะ

วินเซนต์ แวน โก๊ะ เป็นจิตรกรชาวตะวันตกขึ้นลัทธิประทับใจยุคหลัง ซึ่งเป็นหนึ่งในผู้มีชื่อเสียงและอิทธิพลมากที่สุดในประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตก เขาสร้างสรรค์งานศิลป์กว่า 2,100 ชิ้นในเวลาเพียงสิบปีกว่า ในจำนวนนี้เป็นภาพสีน้ำมัน 860 ชิ้น ซึ่งส่วนใหญ่ผลิตขึ้นในสองปีสุดท้ายของชีวิตเขา ผลงานของเขามีทั้งภาพภูมิประเทศ ภาพนิ่ง ภาพคนเหมือน และภาพเหมือนตนเอง ซึ่งล้วนมีลักษณะเด่นเป็นสีเส้นจัดจ้านและงานฟุ้งกันที่ฉวัดเฉวียนแฝงอารมณ์ชวนประทับใจ อันช่วยสร้างรากฐานให้แก่ศิลปะสมัยใหม่ หลังทนทุกข์เพราะไข้ใจและความจนมานานหลายปี เขาผลิตชีวิตตนเองเมื่ออายุได้ 37 ปี

เขาเกิดในครอบครัวชนชั้นกลางค่อนข้างสูง เขาเป็นเด็กที่เคร่งขรึม พูดน้อย แต่คิดมาก เมื่อโตเป็นหนุ่ม เขาทำงานเป็นนายหน้าขายศิลปกรรม จึงเดินทางบ่อย แต่เมื่อต้องย้ายบ้านไปอยู่ลอนดอน เขาก็ตกอยู่ในภาวะซึมเศร้า จึงหันไปหาศาสนา ปฏิบัติศาสนกิจในฐานะมิชชันนารีแห่งโปรเตสแตนต์ทางภาคใต้ของเบลเยียม ชีวิตเขาล่องลอยไปมาระหว่างสุขภาพอันทรุดโทรมกับความโดดเดี่ยวอ้างว้าง กระทั่งมาจับงานวาดเขียนเอาใน ค.ศ. 1881 หลังย้ายกลับไปอยู่บ้านเกิดเมืองนอนกับบิดามารดา เขาได้ Theo น้องชาย คอยสนับสนุนทางการเงิน เขากับน้องติดต่อมาเสมอด้วยจดหมายโต้ตอบ ผลงานชิ้นแรก ๆ ของเขาส่วนใหญ่เป็นภาพนิ่งและภาพแสดงชนชั้นกรรมกร แต่มีไม่มากที่ใช้สีสดใส ต่างจากผลงานชิ้นหลัง ๆ ครั้น ค.ศ. 1886 เขาย้ายไปอยู่ปารีส ได้พบเจอสมาชิกกลุ่มลัทธิ เช่น Émile Bernard กับปอล โกแก็ง ที่กำลังมีปฏิกิริยาตอบโต้ประเด็นอ่อนไหวเรื่องลัทธิประทับใจ เมื่องานของเขาก้าวหน้าไปเรื่อย ๆ เขาก็สร้างรูปโฉมใหม่ให้แก่งานภาพนิ่งและภาพภูมิประเทศท้องถิ่นของตน โดยให้มีสีสันกระจ่างใสขึ้น เป็นรูปแบบที่ใช้งานจริงอย่างเต็มที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในช่วงที่เขาพำนักอยู่ ณ Arles ทางภาคใต้ของฝรั่งเศสเมื่อ ค.ศ. 1888 ช่วงนี้เองที่เขาขยายหัวเรื่องสำหรับงานของตนออกไปเป็นภาพชุดต้นมะกอก ฟุ้งสาลี และทานตะวัน

เขาประสบปัญหาทางใจอยู่หลายช่วง และแม้จะกังวลเรื่องเสถียรภาพทางจิตใจของเขายิ่งนัก เขากลับละเลยสุขภาพทางกายไปเสียสิ้น ไม่กินไม่นอนตามสมควร ทั้งยังร่ำสุราอย่างหนัก ครั้งหนึ่งเขามีปากเสียงกับโกแก็ง แล้วคว่ำมีดโกนไล่ตามโกแก็ง ก่อนเดือนหุซัยของตัว ความปั่นป่วนทางใจทำให้เขาต้องอยู่โรงพยาบาลจิตเวชหลายครั้ง เช่นครั้งที่เขาพักอยู่ในแซ็ง-เรมี-เดอ-พรวองส์ เมื่อออกโรงพยาบาลแล้ว เขาย้ายไปอยู่ Auberge Ravoux ที่โอแวร์ซูร์วซใกล้กับปารีส และอยู่ใน การดูแลรักษาของแพทย์แผนโฮมีโอพาธินาม Paul Gachet ภาวะซึมเศร้าของเขาดำเนินต่อมาจนวันที่ 27 กรกฎาคม ค.ศ. 1890 เขาใช้ปืนลูกม่ยิงอกตนเอง บาดแผลครั้งนี้ทำให้เขาเสียชีวิตในอีกสองวันถัดมา

ตอนมีชีวิตอยู่ เขาไม่ประสบความสำเร็จ และถูกมองเป็นคนบ้า คนล้มเหลว แต่พอเสียชีวิต เพราะอัตวินิบาตกรรมแล้ว เขากลับโด่งดัง สถิติอยู่ในภาพจำของสาธารณชนในฐานะอัจฉริยะบุคคล ผู้ถูกมองข้าม ถึงกลับมีคำกล่าวที่ว่า เขาเป็น ศิลปิน “ผู้ซึ่งวาทกรรมเรื่องความบ้าคลั่งและความสร้างสรรค์มีเส้นคั่นอยู่บาง ๆ ” เกียรติยศเริ่มหลั่งไหลมาหาเขาในต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 เนื่องจากองค์ประกอบในรูปแบบงานวาดเขียนของเขากลายเป็นรูปเป็นร่างขึ้นมาเพราะคติโพวิสต์ และลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แบบเยอรมัน หลายสิบปีให้หลัง ผลงานของเขาประสบความสำเร็จทางการค้าพาณิชย์อย่างกว้างขวาง ทุกวันนี้ เขาเป็นที่จดจำในฐานะจิตรกรคนสำคัญผู้มีชีวิตอันชวนสลดบุคลิกภาพที่เป็นปัญหาของเขากลายเป็นสัญลักษณ์ของศิลปินระทม (tortured artist) ในอุดมคติแนวสุนาฏกรรม

บทที่ 3

ศิลปะอัศจรรย์ (Fantastic art)

ศิลปะนับเป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อน สวยงาม และช่วยจรโลงจิตใจคนเรา ไม่ว่าจะผ่านยุคสมัย ศิลปะก็มีการเปลี่ยนแปลง พัฒนา หรือดัดแปลงให้เข้ากับผู้คนในแต่ละช่วงเวลาโดยตลอด และจะพามารู้จักกับความงามศิลปะอีกรูปแบบหนึ่ง ในนามของ ศิลปะอัศจรรย์ (Fantastic art)

เป็นศิลปะที่หลุดออกจากความจริง เป็นเรื่องของจินตนาการ งานศิลปะแนวนี้เป็นงานออกแนวไซไฟ กำกั่งนามธรรม (abstract) fantastic art มีจุดเริ่มต้นในคริสต์ศตวรรษที่ 20 ในปี 1970 ยังถือเป็นศิลปะใหม่ ที่เกิดขึ้นได้ไม่นาน และรู้จักเฉพาะกลุ่มเท่านั้น ศิลปะแขนงนี้ถูกนำมาใช้ในวรรณกรรม และภาพยนตร์ต่างๆ (เช่น the Lord of the Rings) เป็นศาสตร์ที่สื่อถึงอนาคตนิยม บางครั้งก็เป็นเรื่องราวของตำนาน ความเชื่อ และวิญญาณ



ภาพที่ 3.1 ภาพตัวอย่าง Fantastic art
ที่มา : <https://www.studiorayyan.com>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จิตรกรรมประวัติศาสตร์และจิตรศิลป์

จิตรกรรมศิลปะอัครวรรษที่เป็นที่ยอมรับกันว่าเป็นคนแรกคือจิตรกรชาวอิตาลีชื่อเรอเนอ บอส จิตรกรผู้อื่นที่ได้ชื่อว่าเป็นจิตรกรรมศิลปะอัครวรรษก็ได้แก่ เปียเตอร์ บรูเกิล, จูเซ็ปเป อาร์ซิมีโบลโด, แม็ทไท้อัส กรีนวอลด์, ฮันส์ บาลดุง, ฟรานซิสโก โกยา, กุสตาฟ โมโร, แม็กซ์ แม็กนัส นอร์มัน, เฮนรี พูเซลี, โอเดียง เรอดอง, แม็กซ์ คลิงเกอร์, อาร์โนลด์ เบคลิน, วิลเลียม เบลค, กุสตาฟว์ ดอเร, จีโวานนิ บัตติستا พิราเนซี, ซัลบาดอร์ ดาลี, อาริค เบราเออร์, โยห์ฟรา บอสซาร์ท, ออดด์ เนอร์ตรุม และ มาที คลาไวน์

ในคริสต์ทศวรรษ 1930 ในสหรัฐอเมริกา ก็มีกลุ่มศิลปินในวิสคอนซินผู้ได้รับอิทธิพลจาก ขบวนการลัทธิเหนือจริงของยุโรปก่อตั้งตัวขึ้นเป็นกลุ่มศิลปะอัครวรรษ ที่ประกอบด้วยศิลปินที่ทำงาน อยู่ในบริเวณแมดิสันในวิสคอนซินที่รวมทั้ง มาร์แชล เกลเซียร์, ดัตลีย์ ฮัพเพลอร์ และ จอห์น ไวลด์, คาร์ล ฟรีบจากมิลวอกี และ เกอร์ทรูด อเบอร์ครอมบีจากชิคาโก ศิลปะของศิลปินกลุ่มนี้ผสมอารมณ์ ชนเชิงมรณนิยม (macabre), ความลึกลับ และ การแฝงนัย (irony) ที่เป็นงานศิลปะที่ตรงไปตรงมา และตรงกันข้ามกับศิลปะภูมิภาคนิยมอเมริกัน (American Regionalism) ที่กำลังเป็นที่นิยมกัน อยู่ในขณะนั้น

ขบวนการปรัชญาศิลปะหลัก “จินตภาพนิยมชิคาโก” (Chicago Imagism) ของชิคาโก หลังสงครามโลกครั้งที่สองสร้างงานจิตรกรรมที่มีลักษณะเป็นงานศิลปะอัครวรรษและศิลปะวิลักษณ์ ที่มีความเป็นเอกลักษณ์อันแตกต่างจากศิลปะแอ็บสแตร็คท์ของนิวยอร์กที่เป็นที่นิยมกันในขณะนั้น ศิลปินจินตภาพนิยมคนสำคัญก็ได้แก่โรเจอร์ บราวน์, แกลดิส นิลส์สัน, จิม นัทท์, เอ็ด แพสค์ และ คาร์ล เวอร์ซิม

บทที่ 4

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book)

4.1 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book)

เป็นหนังสือหรือเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้อ่านสามารถอ่านผ่านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ หรือเครื่องอ่านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book reader)

4.1.1 วิวัฒนาการของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

แนวความคิดเกี่ยวกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เกิดขึ้นภายหลัง ปี ค.ศ. 1940 โดยปรากฏในนวนิยายวิทยาศาสตร์ ต่อมาได้มีการพัฒนาโดยนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยสแกนหนังสือ จัดเก็บข้อมูลเป็นแฟ้มภาพตัวหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และนำแฟ้มภาพตัวหนังสือมาผ่าน กระบวนการแปลงภาพเป็นข้อความด้วยการทำ OCR (Optical Character Recognition) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อแปลงภาพตัวหนังสือให้เป็นข้อความที่สามารถแก้ไขเพิ่มเติมได้ การถ่ายทอดข้อมูล จะถ่ายทอดผ่านทางแป้นพิมพ์ และประมวลผลออกมาเป็นตัวหนังสือและข้อความด้วยคอมพิวเตอร์ ดังนั้นหน้ากระดาษจึงเปลี่ยนรูปแบบไปเป็นแฟ้มข้อมูลแทน ทั้งยังมีความสะดวกต่อการเผยแพร่และ จัดพิมพ์เป็นเอกสาร (Documents printing) ทำให้รูปแบบของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ยุคแรก ๆ มี ลักษณะเป็นเอกสารประเภท .doc .txt .rtf และ .pdf ไฟล์ เมื่อมีการพัฒนาภาษา HTML (Hypertext Markup Language) ข้อมูลต่าง ๆ จึงถูกออกแบบและตกแต่งในรูปของเว็บไซต์ โดย ปรากฏในแต่ละหน้าของเว็บไซต์ซึ่งเรียกว่า “web page” ผู้อ่านสามารถเปิดดูเอกสารเหล่านั้นได้ด้วย เว็บเบราว์เซอร์ (Web browser) ซึ่งเป็นโปรแกรมประยุกต์ที่สามารถแสดงผลข้อความ ภาพ และการ ปฏิสัมพันธ์ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

ต่อมาเมื่ออินเทอร์เน็ตได้รับความนิยมมากขึ้น บริษัท ไมโครซอฟท์ ได้ผลิตเอกสาร อิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้คำแนะนำในรูปแบบ HTML Help ขึ้นมา มีรูปแบบของไฟล์เป็น .CHM โดยมีตัวอ่านคือ Microsoft Reader และหลังจากนั้นมีบริษัทผู้ผลิตโปรแกรมคอมพิวเตอร์จำนวนมาก ได้พัฒนาโปรแกรมจนกระทั่งสามารถผลิตเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ออกมาเป็นลักษณะเหมือนกับหนังสือ ทั่วไป กล่าวคือ สามารถแทรกข้อความ แทรกภาพ จัดหน้าหนังสือได้ตามความต้องการของผู้ผลิต และที่พิเศษกว่านั้นคือ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เหล่านี้ สามารถสร้างจุดเชื่อมโยงเอกสาร (Hyperlink) ไปยังเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ทั้งภายในและภายนอกได้ อีกทั้งยังสามารถแทรกเสียง ภาพเคลื่อนไหว ต่างๆ ลงไปในหนังสือได้ คุณสมบัติเหล่านี้ไม่สามารถทำได้ในหนังสือทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 ความแตกต่างของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์กับหนังสือทั่วไป

4.1.2.1 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์

- 1 สามารถสร้างให้มีภาพเคลื่อนไหวได้
- 2 สามารถใส่เสียงประกอบได้
- 3 สามารถแก้ไขและปรับปรุงข้อมูล (update) ได้ง่าย
- 4 สามารถสร้างจุดเชื่อมโยง (links) ออกไปยังข้อมูลภายนอกได้
- 5 มีต้นทุนในการผลิตหนังสือต่ำ
- 6 ไม่มีขีดจำกัดในการจัดพิมพ์ สามารถทำสำเนาได้ง่ายไม่จำกัด
- 7 สามารถอ่านผ่านคอมพิวเตอร์ และส่งพิมพ์ผลได้
- 8 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ 1 เล่ม สามารถอ่านพร้อมกันได้จำนวนมาก

4.1.2.2 หนังสือทั่วไป

- 1 ใช้กระดาษ
- 2 มีข้อความและภาพประกอบธรรมดา
- 3 ไม่มีเสียงประกอบ
- 4 สามารถแก้ไขปรับปรุงได้ยาก
- 5 มีความสมบูรณ์ในตัวเอง
- 6 มีต้นทุนการผลิตสูง
- 7 มีขีดจำกัดในการจัดพิมพ์
- 8 สามารถเปิดอ่านจากเล่ม อ่านได้อย่างเดียว
- 9 สามารถอ่านได้ 1 คนต่อหนึ่งเล่ม
- 10 สามารถพกพาลำบาก และต้องเดินทางไปใช้ที่ห้องสมุดและศูนย์สารนิเทศต่าง ๆ

4.1.3 เทคโนโลยีสำหรับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

เทคโนโลยีสำหรับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ มี 3 ประเภท ดังนี้

1 ฮาร์ดแวร์

คือ ผลิตภัณฑ์ที่ใช้อ่านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ นอกจากคอมพิวเตอร์แล้ว ปัจจุบันได้มีการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้มีลักษณะที่พกพาได้ มีรูปทรงขนาดเล็ก และราคาให้เลือกมากขึ้น โดยใช้กับซอฟต์แวร์ที่ใช้อ่านซึ่งสามารถสั่งซื้อ หรือดาวน์โหลดจากอินเทอร์เน็ต

2 ซอฟต์แวร์

2.1 ซอฟต์แวร์ที่ใช้อ่านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เป็นโปรแกรมที่ใช้อ่านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งขึ้นอยู่กับรูปแบบที่บริษัทผลิต ส่วนใหญ่จะดาวน์โหลดได้ฟรีจากอินเทอร์เน็ต เช่น อะโดบี รีดีเตอร์ (Adobe Reader), Microsoft Reader, Palm Reader และ DNL Reader เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ซอฟต์แวร์สำหรับสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

เป็นโปรแกรมที่ใช้ทำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เช่น Adobe FrameMaker, Adobe PageMaker, Adobe InDesign, Adobe Acrobat, Adobe Acrobat Capture, The Read in Microsoft Reader add-in for Microsoft Word, The Palm Ebook, Studio authoring tool, DesktopAuthor, FlipAlbum เป็นต้น

การจัดการซอฟต์แวร์

3 เป็นโปรแกรมที่ใช้จัดการควบคุมระบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เช่น Adobe Content Server 3, Microsoft Digital Asset Server, Palm, Retail Encryption Server Software เป็นต้น

4.1.4 แนวโน้มของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในอนาคต

ยุคการอ่านหนังสือจากหน้าจอคอมพิวเตอร์ หรือที่เรียกกันว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ได้รับความนิยมอย่างมากในต่างประเทศ เนื่องจากการแพร่หลายของอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ขนาดเล็กที่สามารถพกพาไปได้สะดวก อาทิ พ็อคเก็ต พีซี (Pocket PC) ปาล์ม โทรศัพท์มือถือ เป็นต้น ส่วนในประเทศไทย หนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มที่จะได้รับความนิยมมากขึ้นในอนาคตเช่นกัน เพราะเนื่องมาจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ทำให้การเข้าถึงสื่อสารสนเทศประเภทต่าง ๆ โดยเฉพาะหนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวกและรวดเร็วทันต่อความต้องการของผู้ใช้จากทั่วโลก โดยผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต อาจกล่าวได้ว่าในทุกวันนี้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ได้รับความสนใจของผู้คนทั่วไปในทุกสาขาอาชีพโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ที่มีอาชีพเกี่ยวข้องกับหนังสือ เช่น บรรณารักษ์ นักเอกสารสนเทศ นักจดหมายเหตุผู้จัดพิมพ์หนังสือหรืออาชีพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสารสนเทศ เป็นต้น ส่วนบริษัทผู้จัดจำหน่ายฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ที่เกี่ยวข้องกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ได้แต่หวังให้ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ราคาถูกลง เพราะหากเป็นอย่างนั้น ก็จะเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ผู้อ่านจะหันมาสนใจอ่านหนังสือ อิเล็กทรอนิกส์มากขึ้น อย่างไรก็ตามไม่สามารถคาดเดาได้ว่า ในอนาคตตลาดของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์จะเป็นเช่นไร หนังสืออิเล็กทรอนิกส์จะแทนที่หนังสือตัวเล่มได้หรือไม่ เมื่อไร และจะสามารถเอาชนะใจนอนหนังสือทั้งหลายได้หรือไม่ แต่ขึ้นอยู่กับพัฒนาการหรือการคิดค้นรูปแบบใหม่และการแก้ปัญหาเกี่ยวกับความสะดวกในการอ่านให้มากขึ้น การที่จะทำให้นักอ่านทั้งหลายเล็งเห็นถึงสิ่งที่น่าสนใจในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มากขึ้น คงต้องใช้เวลาในการยอมรับพอสมควร

บรรณารักษ์เป็นผู้ที่ต้องปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรสารสนเทศทุกประเภท หนังสืออิเล็กทรอนิกส์จึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งสำหรับบรรณารักษ์ที่จะนำมาให้บริการ แต่การจะให้ผู้อ่านยอมรับการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แทนการใช้หนังสือฉบับพิมพ์ บรรณารักษ์จำเป็นต้องทำให้ผู้อ่านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เกิดความรู้สึกเหมือนกับการอ่านหนังสือฉบับพิมพ์ แต่มีความสะดวกสบายในการอ่านมากกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.5 ปัญหาของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ปัญหาของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ยังไม่สามารถหาข้อสรุปได้ในประเด็นสำคัญ 3 ประการ คือ

1 มาตรฐานการผลิต

กล่าวคือเทคโนโลยีทางด้านซอฟต์แวร์และฮาร์ดแวร์ตลอดจนถึงการแปลงข้อมูลต่าง ๆ ล้วนมีผลต่อการผลิตเนื้อหา (Content) ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์อย่างมาก เนื่องจากจะต้องมีความสามารถในการแลกเปลี่ยนแฟ้มข้อมูล ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาแก่ห้องสมุดในกรณีที่ห้องสมุดดำเนินการจัดทำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เอง และดำเนินการจัดซื้อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เข้ามาให้บริการแก่สมาชิก

2 มาตรฐานการจัดจำหน่ายของผู้ผลิต

ได้แก่ ปัญหาทางด้านราคาที่สูงขึ้นอยู่กับผู้ผลิตแต่ละรายที่ใช้เทคโนโลยีที่ต่างชนิดกัน ปัญหาการสืบค้นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ย้อนหลังและวารสารอิเล็กทรอนิกส์ย้อนหลัง ซึ่งอาจมีผลต่อการจัดซื้อสิ่งพิมพ์อีก 1 ชุดเพื่อเย็บรวมเล่มหรือไม่ ปัจจัยเหล่านี้ล้วนกระทบต่อการตัดสินใจในการจัดซื้อและการเตรียมงบประมาณในปีถัดไป

3 ลิขสิทธิ์ของเจ้าของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์และสิทธิ์ผู้ใช้

ในปัจจุบันยังไม่สามารถหาข้อสรุปในประเด็นนี้ได้ชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กรณีที่ห้องสมุดจัดซื้อจัดทำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อนำมาให้บริการแก่ผู้ใช้ เช่น การกำหนดสิทธิ์ผู้สามารถใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ การอ้างอิง เป็นต้น

4.2 ไฟล์ EPUB

คือรูปแบบไฟล์มาตรฐานแบบเปิดสำหรับหนังสือดิจิทัลซึ่งได้รับการพัฒนาโดยฟอร์มสื่อสิ่งพิมพ์ดิจิทัลระหว่างประเทศ (IDPF) หนึ่งในประโยชน์หลักของรูปแบบ EPUB ที่มีต่อผู้อ่านคือช่วยให้สามารถปรับหรือ “จัดเรียง” ข้อความในหนังสือใหม่โดยอัตโนมัติเพื่อให้เข้ากับขนาดหน้าจอที่แตกต่างกัน เช่น หน้าจอของสมาร์ทโฟน เน็ตบุ๊ก และอุปกรณ์ eReader นอกจากนี้ EPUB ยังสนับสนุนเนื้อหาที่มีการจัดวางคงที่ด้วย เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบ EPUB ได้ที่ EPUBZone ของ IDPF มีเครื่องมือและบริการจำนวนมากมายที่ช่วยให้คุณสร้างไฟล์ EPUB แม้ว่าเราไม่ได้แนะนำเครื่องมืออันใดอันหนึ่งโดยเฉพาะเนื่องจากพาร์ทเนอร์มีสถานการณ์ที่แตกต่างกันไป ซอฟต์แวร์ที่นิยมใช้กัน ได้แก่ Adobe InDesign CS และ Apple Pages สำหรับ Mac OS X ทั้งนี้ EPUBZone Solution Showcase

4.2.1 ประเภทรูปภาพที่สนับสนุน

GIF

JPEG

PNG

SVG (ความกว้างหรือความสูงสูงสุดอยู่ที่ 3,200)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2 การตรวจสอบไฟล์ EPUB

ก่อนที่จะอัปโหลดไฟล์ EPUB เราขอแนะนำให้คุณลองเปิดไฟล์เหล่านั้นโดยใช้โปรแกรม eReader เช่น Adobe Digital Editions หากคุณสามารถเปิดไฟล์โดยใช้ซอฟต์แวร์ eReader ได้ ก็เป็นเครื่องบ่งชี้ที่ดีว่าระบบของเราจะดำเนินการกับไฟล์นั้นได้สำเร็จ

ขั้นตอนเพิ่มเติมที่คุณสามารถดำเนินการได้คือการใช้เครื่องมือ EpubCheck ซึ่งเป็นเครื่องมือตรวจสอบไฟล์ EPUB เพื่อตรวจสอบว่าไฟล์ที่คุณสร้างไม่มีข้อผิดพลาด นอกจากนี้ฟอรัมสื่อสิ่งพิมพ์ดิจิทัลระหว่างประเทศยังมีเครื่องมือตรวจสอบ EPUB แบบโฮสต์บนเว็บ ซึ่งอาจใช้งานได้ง่ายขึ้นอีกด้วยหากเราพบปัญหาในการดำเนินการกับไฟล์ EPUB ข้อผิดพลาดเหล่านี้จะปรากฏขึ้นในบัญชีศูนย์พาร์ทเนอร์ในแท็บเนื้อหาของหนังสือ

4.3 ไอบุ๊กส์ (iBooks)

เป็นซอฟต์แวร์ประยุกต์สำหรับอี-บุ๊กของแอปเปิล ที่ได้ประกาศว่าจะมีบนไอแพด เมื่อวันที่ 27 มกราคม ค.ศ. 2010 และสำหรับไอโฟนและไอพอดทัช ในกลางปี ค.ศ. 2010 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการอัปเดต ไอเอสโอ 4 ในขณะที่ออกแอปเปิลกล่าวว่า จะมีเฉพาะในสหรัฐอเมริกา แต่ต่อมาก็ประกาศว่าจะมีใช้ในออสเตรเลีย แคนาดา ฝรั่งเศส เยอรมนี อิตาลี ญี่ปุ่น สเปน สวิตเซอร์แลนด์ และสหราชอาณาจักร เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม ค.ศ. 2010 วันเดียวกับวันที่ออกจำหน่ายไอแพดในประเทศเหล่านั้น

โดยหลักแล้วจะรับเนื้อหาจาก อีพับ จากไอบุ๊กสโตร์ แต่ผู้ใช้สามารถเพิ่มอีพับและไฟล์พีดีเอฟได้เอง ผ่านการเชื่อมโยงข้อมูล ทางไอจูนส์ นอกจากนี้ไฟล์พีดีเอฟ ยังสามารถดาวน์โหลดจากซาฟารี หรือแอปเปิลเมล

4.3.1 หลากหลายการอ่าน ที่ปรับเปลี่ยนได้

การอ่านจาก iPad, iPhone, iPod touch หรือ Mac นั้นก็คล้ายๆ กับการอ่านหนังสือปกติทั่วไป แต่ที่ต่างคือ เมื่อคุณได้เริ่มลองอ่าน คุณจะรู้ว่าจริงๆ แล้วมีอะไรที่ดีกว่านั้นอีกมาก ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนหน้าด้วยการกวัดนิ้วในอุปกรณ์ iOS หรือใช้สองนิ้วปิดบนแทร็คแพดของ Mac จะเลือกอ่านทีละหน้าหรือตะแคง iPad ในแนวนอนเพื่ออ่านแบบเห็นได้ทั้งสองหน้าในเวลาเดียวกันอ่านทุกอย่างแบบเต็มหน้าโดยไม่มีสิ่งรบกวนสายตา หรืออ่านในโหมดอักษรสีขาวบนพื้นดำสำหรับเวลากลางคืนไปจนถึงการเปลี่ยนแปลงหน้าตาของหนังสือด้วยการเปลี่ยนขนาดตัวอักษรและฟอนต์ ที่สำคัญอีกอย่างคือ สามารถเปิดหนังสือที่เล่มก็ได้เท่าที่ต้องการ ในขณะที่คุณใช้ Mac ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.2 iBooks และ iCloud

Cloud ไม่ได้เพียงเก็บข้อมูลที่สำคัญ อย่างเช่น เพลง รูปภาพ หรือรายชื่อของและให้เข้าใช้ข้อมูลเหล่านั้นจาก iPad, iPhone, iPod touch หรือ Mac ได้เท่านั้น แต่ iCloud ยังเก็บหนังสือด้วย และก็ไม่ต้องกังวลว่าจะดาวน์โหลดหนังสือแต่ละเล่มมาจากอุปกรณ์เครื่องไหน เพราะสุดท้ายแล้ว รายชื่อหนังสือที่ดาวน์โหลดมาทั้งหมดก็จะอยู่ในคลังหนังสือของเสมอ ซึ่งหากว่าจะนำมาเก็บไว้ในอุปกรณ์เครื่องใดเครื่องหนึ่งของก็แค่แตะเพื่อดาวน์โหลด แน่ใจว่าเมื่อเป็นอย่างนี้จึงสามารถอ่านหนังสือเล่มโปรดบน iPhone ระหว่างเดินทางไปทำงานในตอนเช้าอ่านต่ออีกซักสองสามบทบน Mac ในช่วงบ่าย แล้วกลับมาอ่านที่ค้างไว้ผ่าน iPad ตอนก่อนนอนได้สบายมาก

4.3.3 เปลี่ยนมุมมองของบันทึกต่างๆ หรือคำอธิบาย

เมื่ออ่านผ่านอุปกรณ์ iOS หรือ Mac นี้ก็คือปากกาไฮไลท์ดีๆ นี่เอง เพราะเพียงแค่ลากเหนือประโยคที่ต้องการ (โดยใช้แทร็คแพดบน Mac) เส้นไฮไลท์ก็จะปรากฏขึ้น และเมื่อแตะส่วนที่ไฮไลท์ไว้ ก็จะมีเมนูสไลด์ออกมาให้คุณเลือก จากนั้นแค่เลือกสี เปลี่ยนเป็นขีดเส้นใต้ หรือเพิ่มโน้ตก็ได้ทันที และเมื่อเปลี่ยนกลับไปทีหน้าโน้ต คุณก็จะพบว่าโน้ตและส่วนที่ไฮไลท์ไว้ทั้งหมดจะถูกจัดรวม อยู่ในที่เดียวกัน ทำให้การค้นหาหรือการที่จะกลับไปยังส่วนที่ไฮไลท์ไว้ในหนังสือนั้นสามารถทำได้ง่ายตายและแน่นอน รวมถึงเวลาที่จดโน้ตหรือไฮไลท์ข้อความ iCloud ก็จะช่วยอัปเดตทุกอย่างที่คุณทำไปยังอุปกรณ์ทุกเครื่องโดยอัตโนมัติ และยังจำได้แม้กระทั่งว่า กำลังอ่านหน้าไหนค้างไว้อ่านต่อได้ในทันที ที่ต้องการ

4.3.4 แชร์คำพูดที่น่าสนใจต่างๆ

บน Facebook หรือ Twitter อาจเจออ่านเจอคำพูดตลกๆ ที่ช่างตรงกับครอบครัวจริงๆ หรือบางทีอาจจะพบข้อมูลที่สนับสนุนสมมติฐานในวิทยานิพนธ์ของคุณ ที่ทำให้รู้ว่า ไม่ได้แล้วจะต้องแชร์ให้คนอื่นรู้ ซึ่งด้วย iBooks จะทำได้สบายมาก เพราะสามารถแชร์ประโยคที่ต้องการจากในหน้าที่อ่านไปที่ Facebook หรือ Twitter ได้เลย และยังแชร์เนื้อหาสั้นๆ ผ่านข้อความ โทรศัพท์หรืออีเมลได้อีกด้วย

4.3.5 ใส่ไฟล์ PDF ลงในคลังหนังสือ

นอกจากจะเก็บหนังสือทั้งหมดของคุณให้เป็นระเบียบในที่เดียวแล้ว iBooks ยังสามารถเก็บไฟล์ PDF ได้อีกด้วย ไม่ว่าจะเป็กลุ่มมือการใช้งาน รายงานนำเสนอทางธุรกิจ แผนงานโครงการ ทั้งหมดนี้สามารถนำมาเก็บไว้ในคลังหนังสือ iBooks แล้วเปิดอ่านได้เลยแบบง่ายๆ และเมื่อไหร่ที่มีใครส่งไฟล์ PDF มาให้ทางอีเมล แค่นับทีไว้ใน iBooks จากนั้นไปที่คลังหนังสือ แล้วแตะเปิดเท่านั้นเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.6 เลือกชมและดาวน์โหลดหนังสือ

iBooks ให้ประสบการณ์ที่ยืดเยื้อในการค้นหา ดาวน์โหลด และอ่านหนังสือได้แบบฟรีๆ ไม่ว่าจะเป็นวรรณกรรมคลาสสิก หรือหนังสือเล่มต่อไปที่จะกลายเป็นเรื่องโปรด รับรองว่าจะมีหนังสือดีๆ ให้อ่านอยู่เสมอ โดยสามารถดูหนังสือที่แนะนำใน iBooks หรือจะเลือกดูจากชื่อเรื่อง ผู้แต่ง หรือประเภทก็ได้ และพอเลือกได้แล้วว่าชอบเล่มไหน ก็แค่แตะเพื่อดูรายละเอียดเพิ่มเติม อ่านบทวิจารณ์ หรือจะลองอ่านตัวอย่างฟรีดูก่อนก็ได้ เมื่อคุณดาวน์โหลด หนังสือเล่มนั้นก็จะถูกเพิ่มไว้ในคลังพร้อมให้อ่านได้ทันที

4.3.7 ฉบับเก่าเก็บไป ฉบับใหม่พร้อมอ่าน

หนังสือต่างๆ มักจะมีการปรับปรุงใหม่ด้วยเหตุผลต่างๆ อยู่เสมอ และแอป iBooks ก็รองรับการอัปเดตต่างๆ นั้นเช่นกัน ซึ่งนั่นแปลว่า ถ้าหนังสือที่ดาวน์โหลดไปแล้วมีการตีพิมพ์ใหม่ โดยมีเนื้อหาใหม่หรือเพิ่มเติม iBooks จะแจ้งให้คุณทราบ และเมื่อนั้นก็สามารถดาวน์โหลดเวอร์ชันล่าสุดฟรีเพื่อแทนที่ฉบับเก่าในคลังหนังสือได้โดยอัตโนมัติ



บทที่ 5

การออกแบบและพัฒนาแบบร่าง

5.1 การออกแบบและพัฒนาแบบร่าง

5.1.1 แบบร่างหน้าปกหนังสือ



ภาพที่ 5.1 ภาพ Sketch up หน้าปกหนังสือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.2 แบบร่างเรื่องสวอนเล็ก



ภาพที่ 5.2 ภาพ Sketch Up หน้าปกเรื่องสวอนเล็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 5.3 ภาพ Sketch Up ภาพเคลื่อนไหวเรื่องสวนเลก

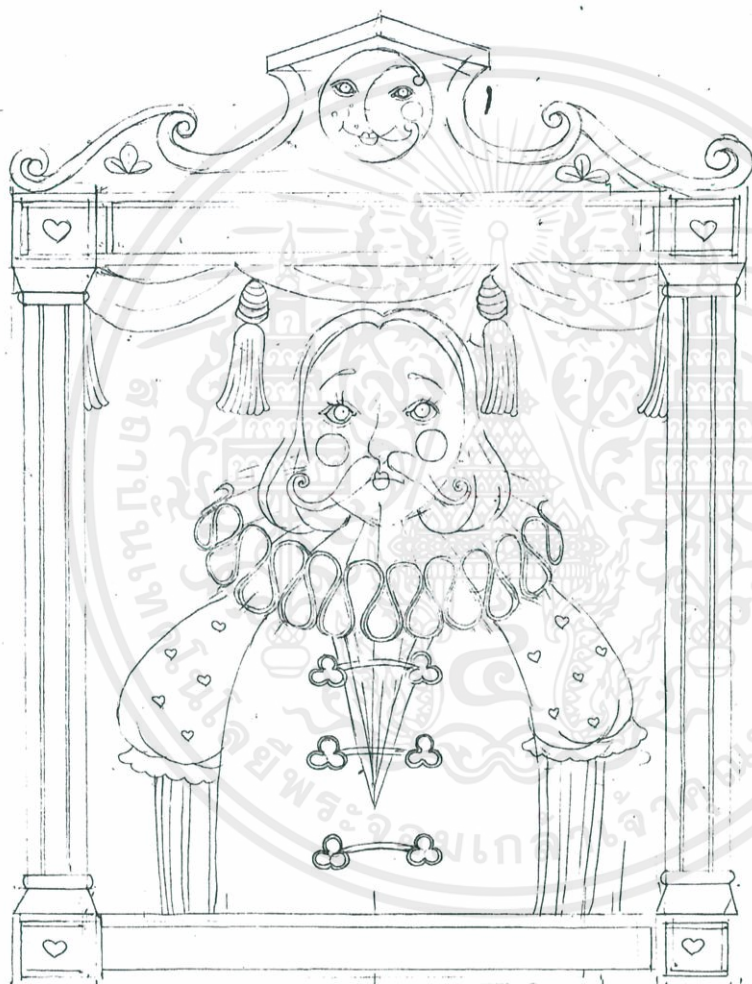
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 5.4 ภาพ Sketch Up เนื้อหาเรื่องสวนเลก

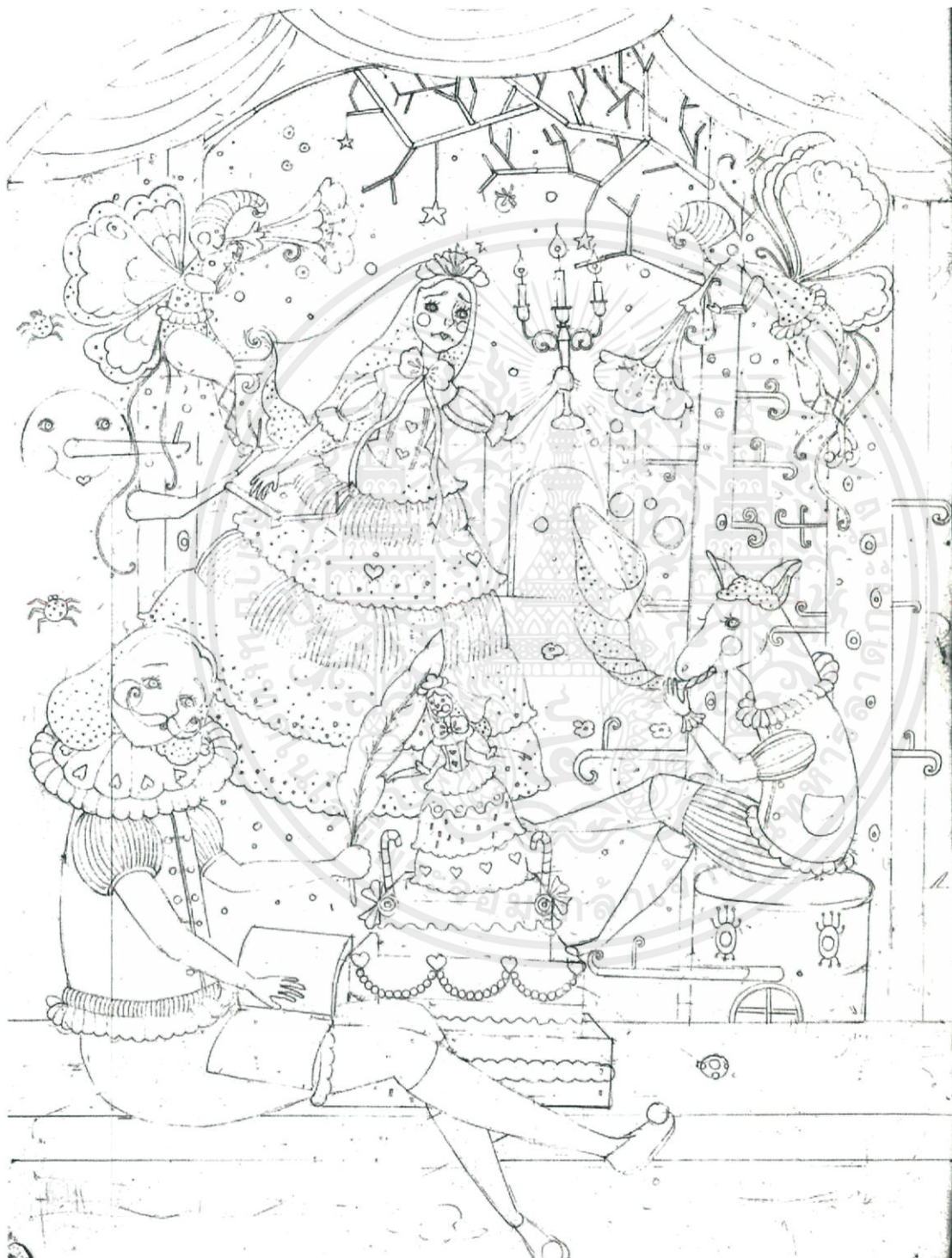
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.3 แบบร่างเรื่องฝืนในคืนกลางฤดูร้อน



ภาพที่ 5.5 ภาพ Sketch Up หน้าปกเรื่องฝืนในคืนกลางฤดูร้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 5.6 ภาพ Sketch Up ภาพเคลื่อนไหวเรื่องฝืนในคืนกลางฤดูร้อน
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 5.7 ภาพ Sketch Up เนื้อหาเรื่องฝันในคืนกลางฤดูร้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.4 แบบร่างเรื่องรองเท่าสีแดง



ภาพที่ 5.8 ภาพ Sketch Up หน้าปกเรื่องรองเท่าสีแดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 5.9 ภาพ Sketch Up ภาพเคลื่อนไหวเรื่องรองเท้าสีแดง

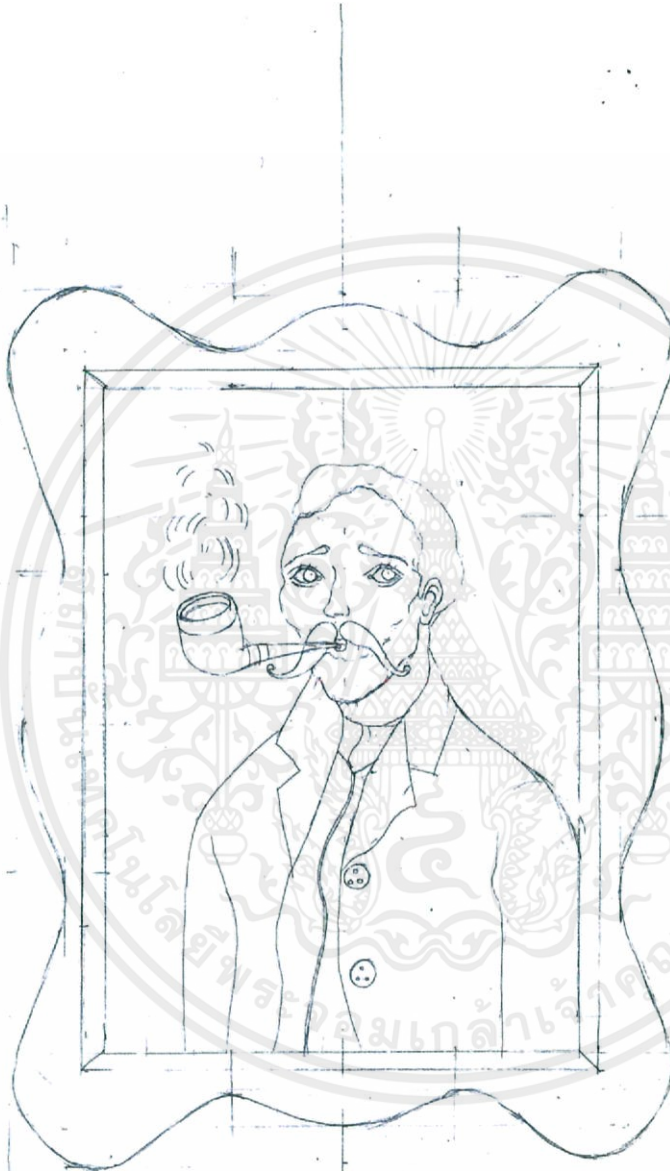
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



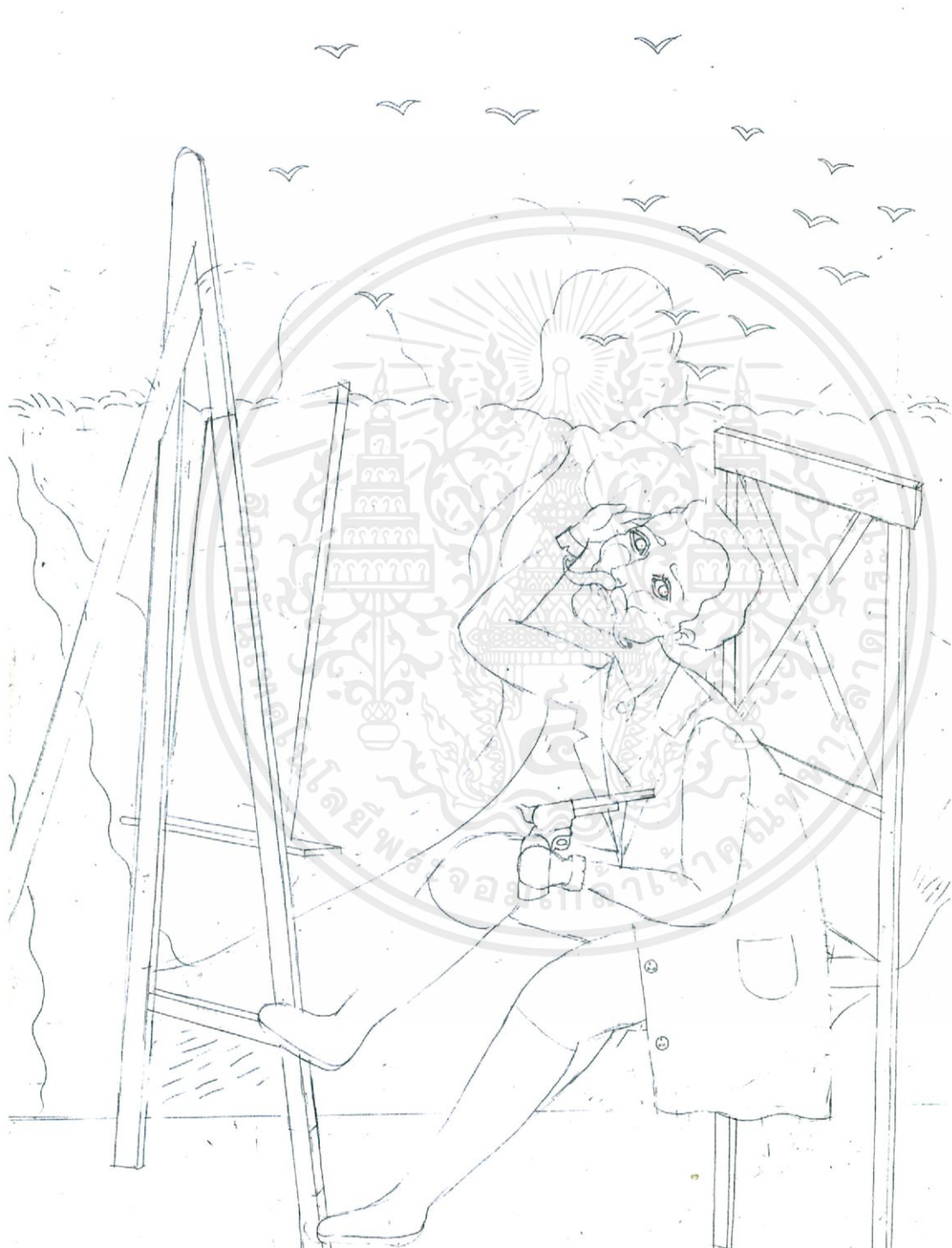
ภาพที่ 5.10 ภาพ Sketch Up ภาพเนื้อหาเรื่องรองเท้าสีแดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

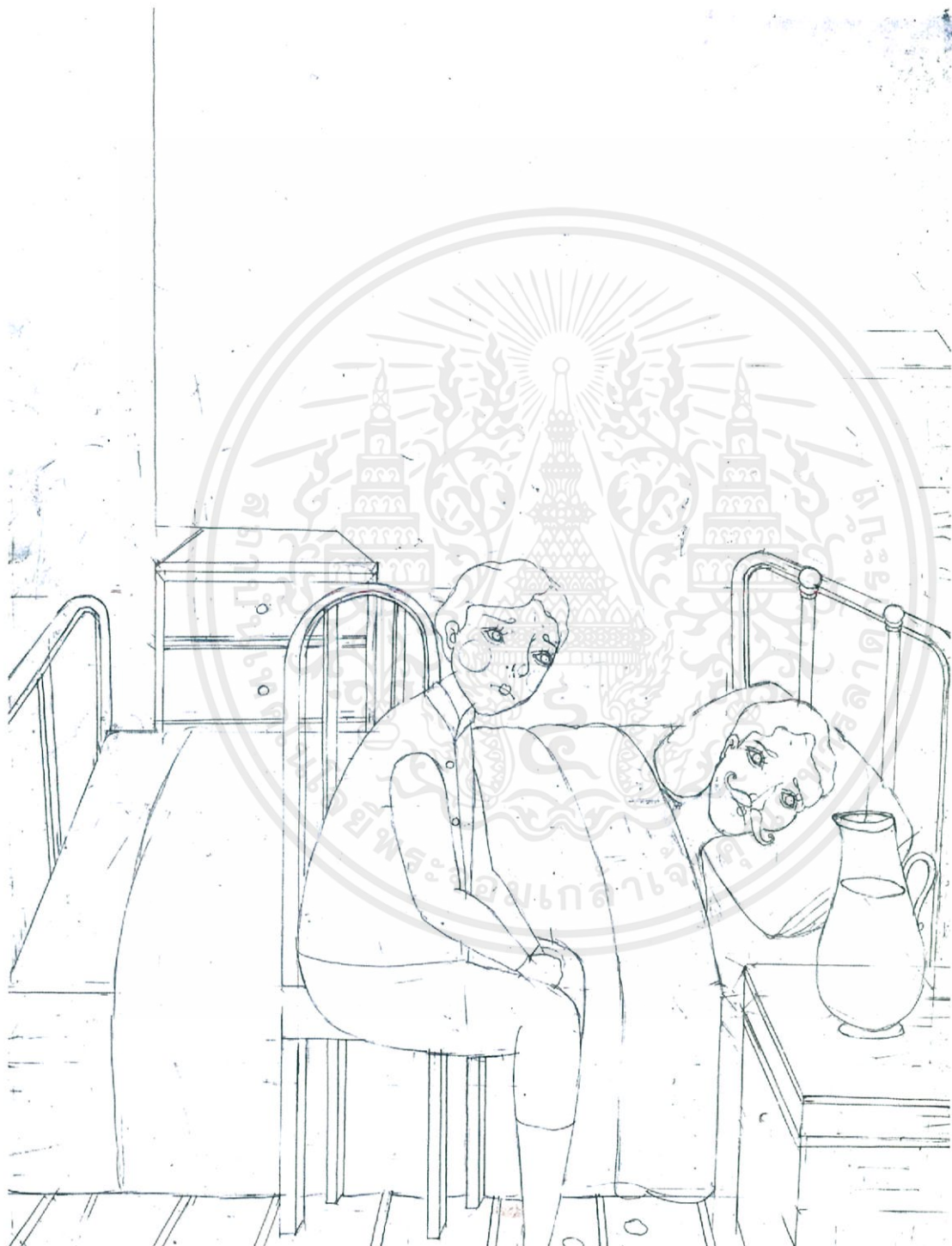
5.1.5 แบบร่างเรื่องทางสามแพร่ง



ภาพที่ 5.11 ภาพ Sketch Up ภาพหน้าปกเรื่องทางสามแพร่ง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 5.12 ภาพ Sketch Up ภาพเคลื่อนไหวเรื่องทางสามแพร่ง
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 5.13 ภาพ Sketch Up เนื้อหาเรื่องทางสามแพร่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ผลงานจริง

6.1 ภาพประกอบหนังสือ

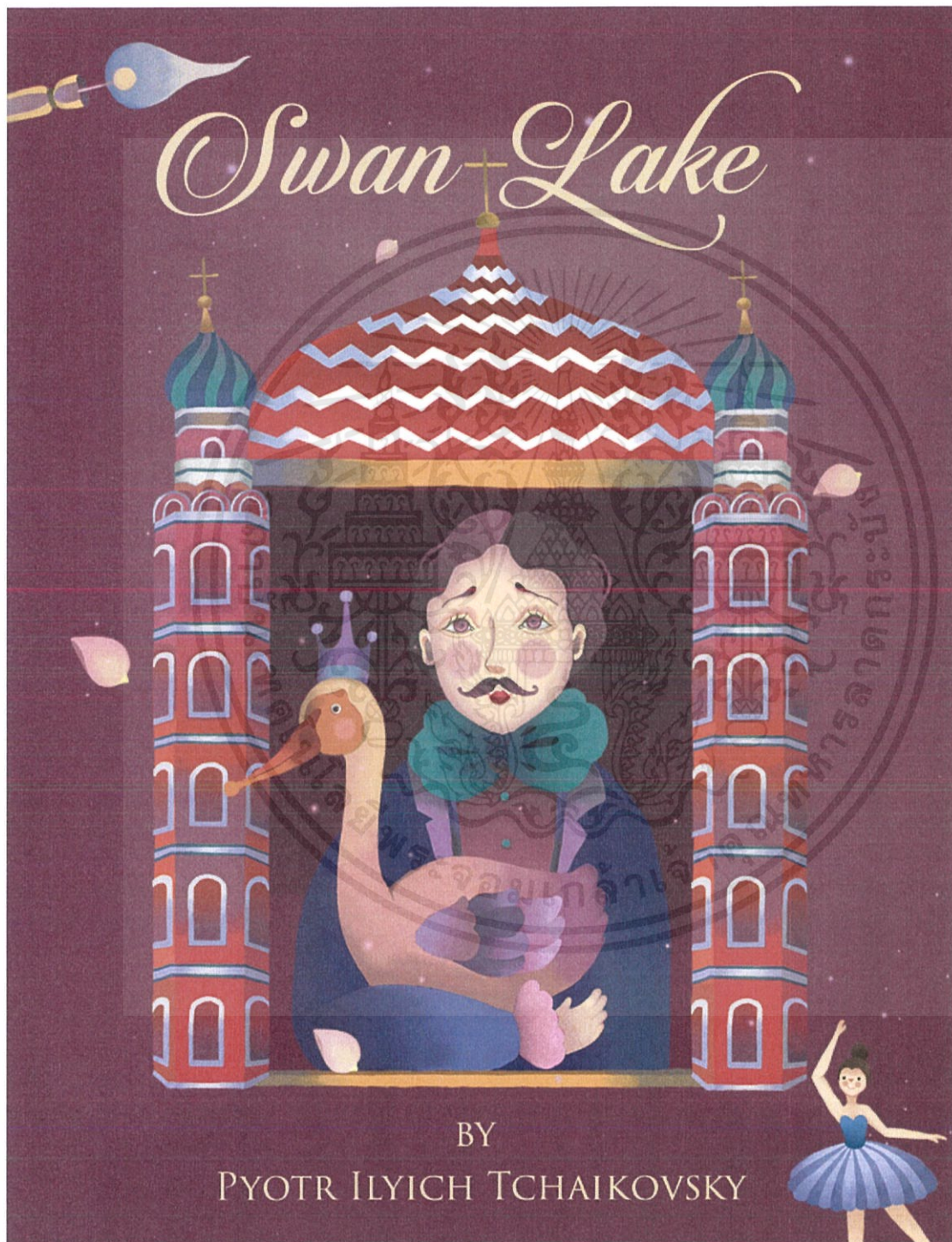
6.1.1 หน้าปกหนังสือ



ภาพที่ 6.1 ภาพผลงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.1.2 เรื่องสวอนเลก



ภาพที่ 6.2 ภาพผลงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 6.3 ภาพผลงานจริง

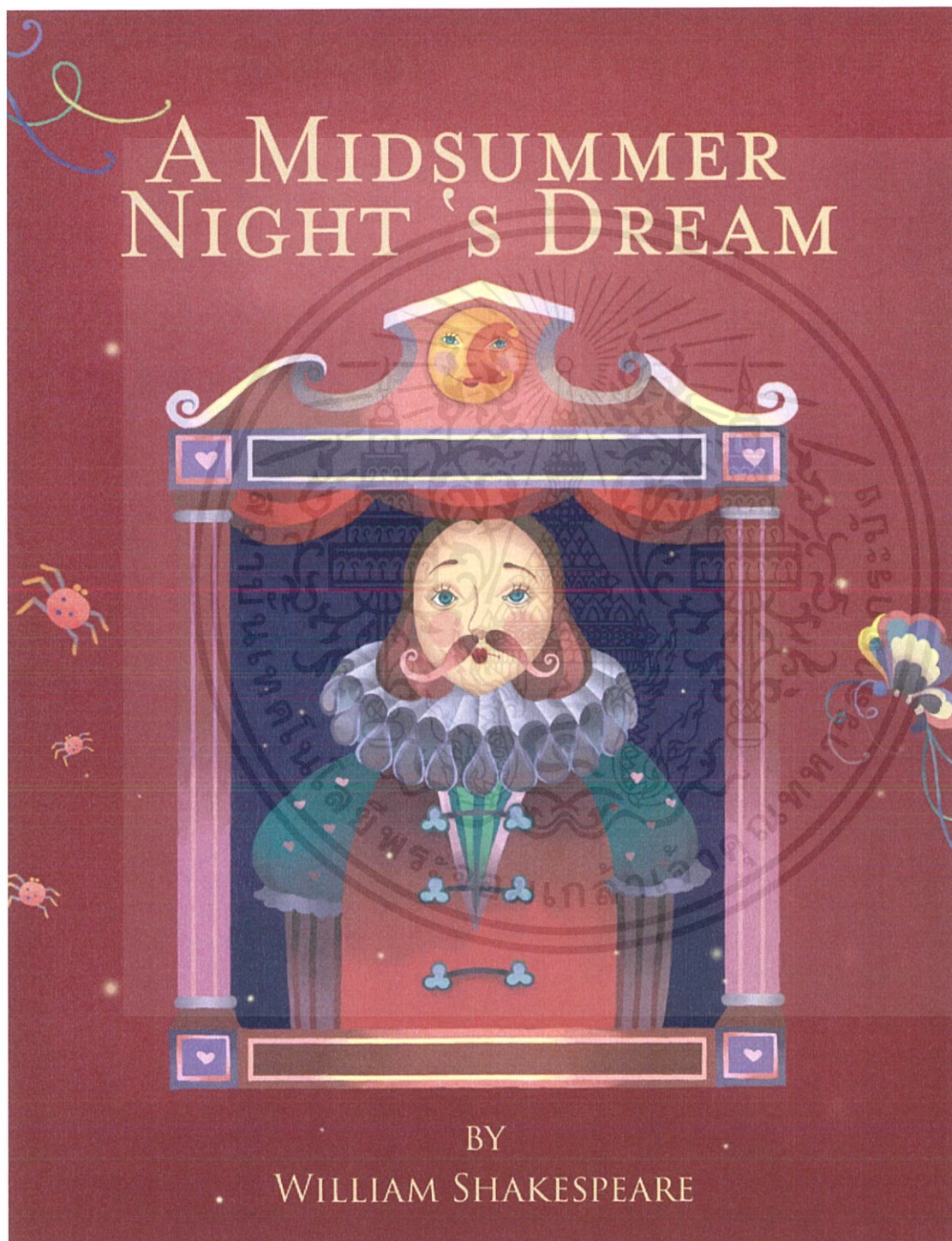
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 6.4 ภาพผลงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.1.2 เรื่องฝันในคืนกลางฤดูร้อน



ภาพที่ 6.5 ภาพผลงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 6.6 ภาพผลงานจริง

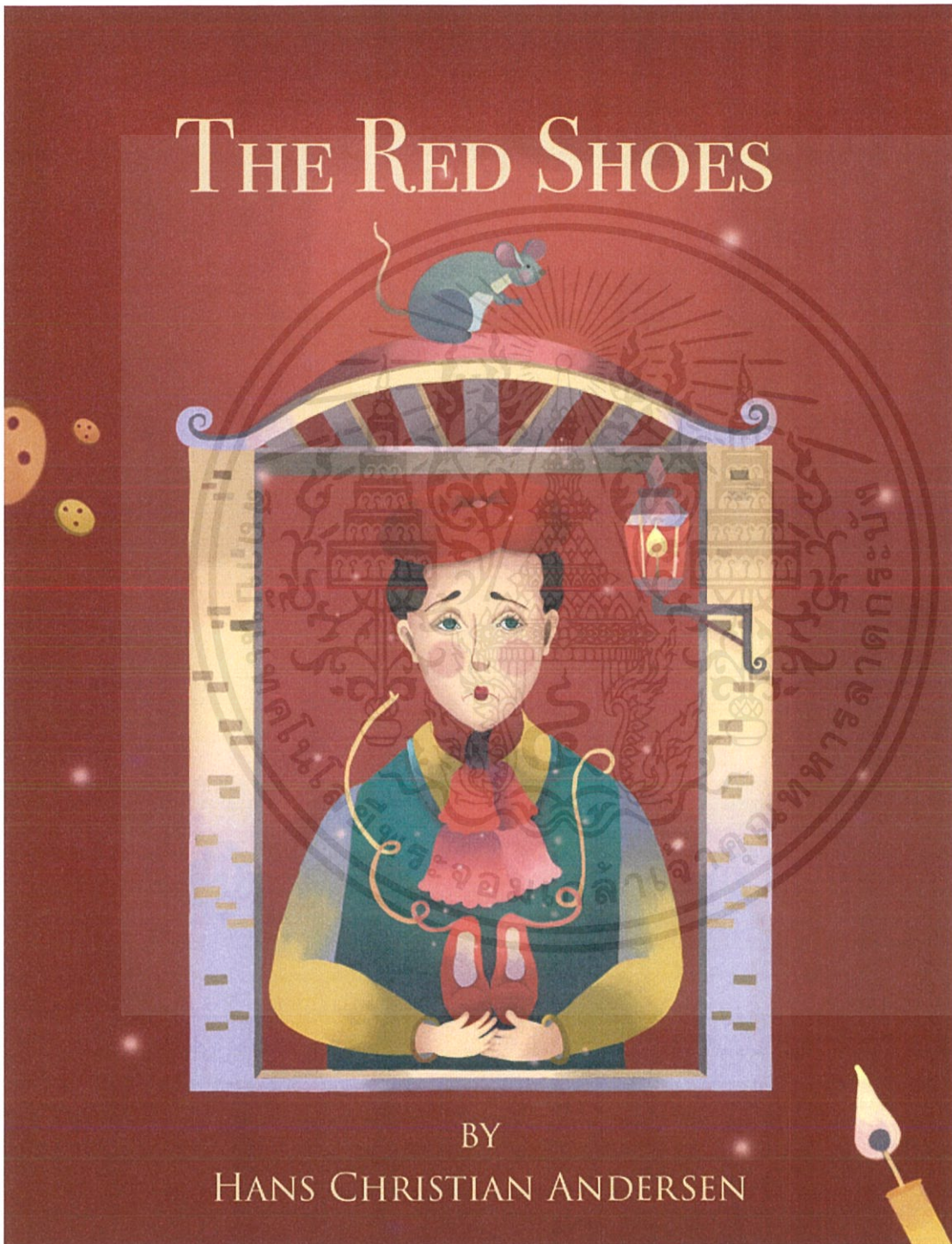
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 6.7 ภาพผลงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.1.2 เรื่องรองเท้าสีแดง



ภาพที่ 6.8 ภาพผลงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 6.9 ภาพผลงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



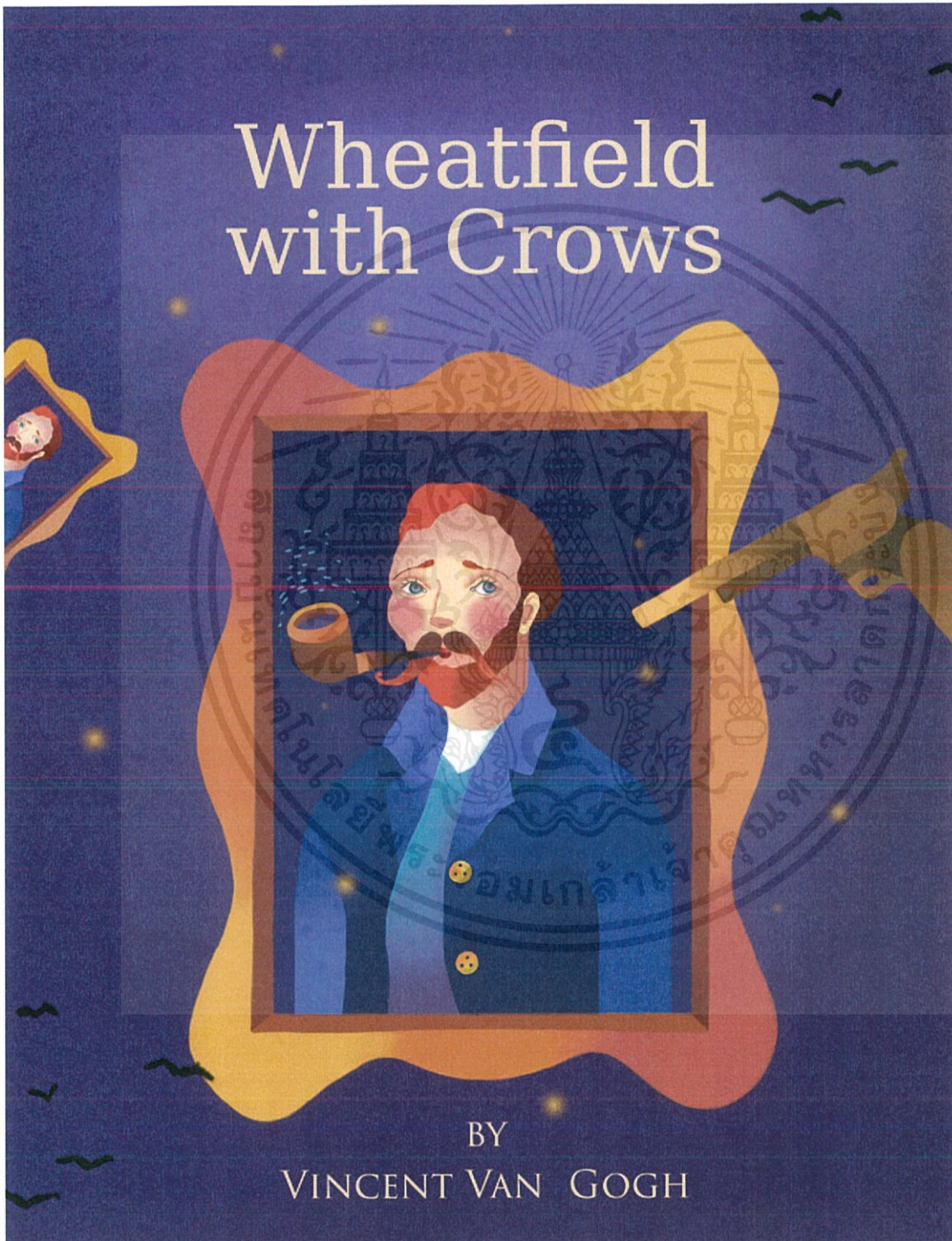
THE RED SHOES

จากความทรงจำในวัยเด็กเมื่อสมัยพ่อของ ฮันส์ คริสเตียน แอนเดอร์เซน เป็นช่างทำรองเท้า อยู่มาวันหนึ่งที่พ่อของเขาได้รับผ้าไหมสีแดงจากลูกค้าหญิง ที่ต้องการว่าจ้างให้เขาทำรองเท้าบัลเลต์ เพื่อมอบเป็นของขวัญให้แก่ลูกสาวของเธอ

พ่อของเขาทำรองเท้าอย่างตั้งใจ แต่กลับไม่ถูกใจลูกค้าหญิงรายนี้มากนัก เธอจึงได้ต่อว่าพ่อของเขาด้วยถ้อยคำหยาบคายรุนแรง จึงทำให้พ่อของเขาโกรธจัด ใช้ค้อนทำลายรองเท้าเป็นชิ้นๆต่อหน้าเธอ จึงเป็นที่มาของเรื่องรองเท้าสีแดง

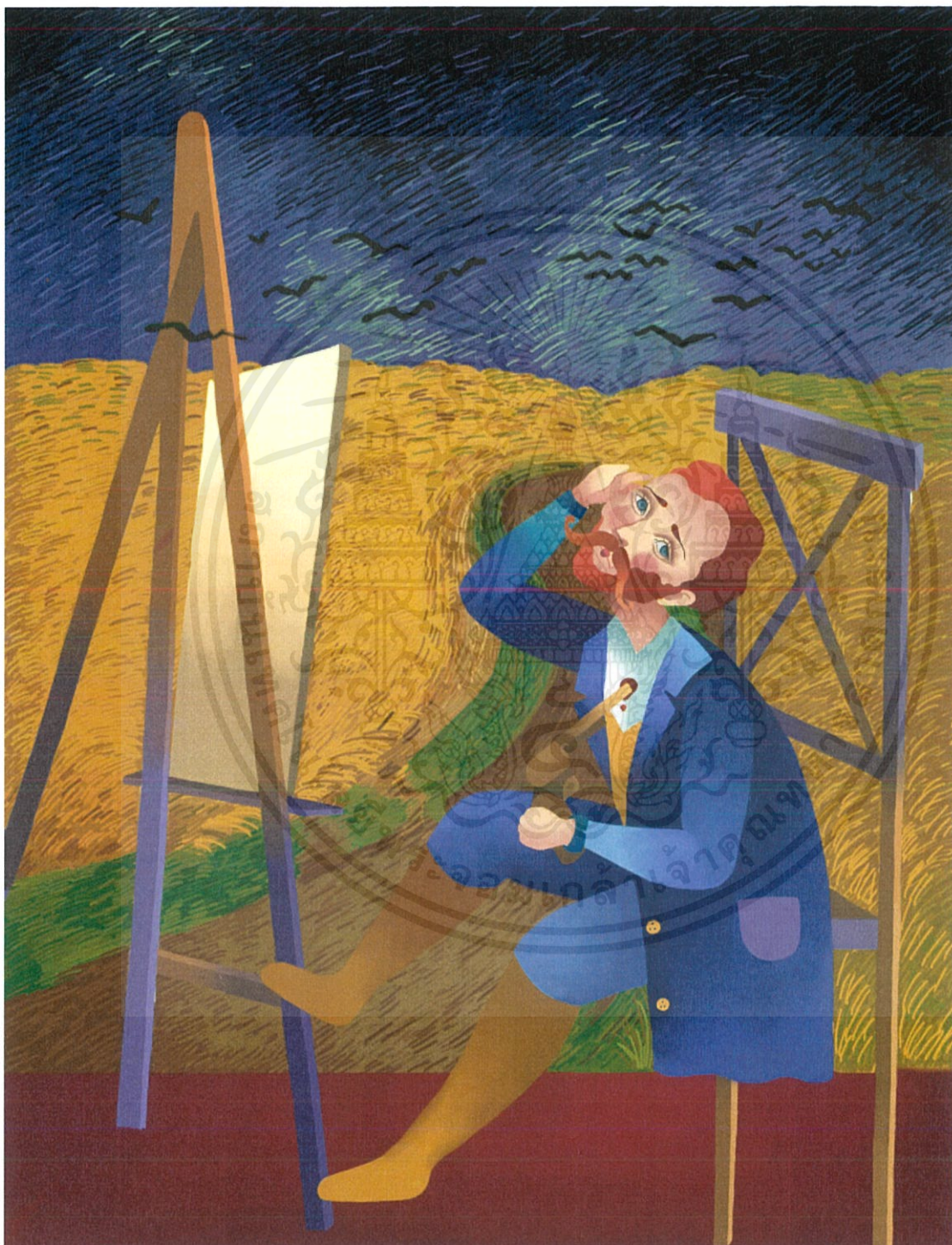
ภาพที่ 6.10 ภาพผลงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 6.11 ภาพผลงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 6.12 ภาพผลงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Wheatfiled with Crowns



แวนโก๊ะได้ เดินทางไปหมู่บ้าน ออแวร์ซูอัส ช่วงที่เขาอาศัยอยู่หมู่บ้านแห่งนี้ แวนโก๊ะจะออกไปวาดรูปในทุกๆวัน แต่แล้ววันหนึ่งเขากลับใช้ปืนพกยิงตัวเอง เข้ากลางหน้าอกบริเวณทุ่งหญ้าเขาที่นั่งวาดรูปอยู่ แวนโก๊ะ ไม่ได้เสียชีวิตทันที และยังสามารถพาตัวเองกลับที่พักจนได้ จนคนพบเข้าแล้วรีบไปตามหมอมา แต่หมอไม่สามารถช่วยอะไรเขาได้เพราะกระสุนฝังลึกอยู่ตรงกระดูกสันหลัง จึงผ่าตัดออกมาไม่ได้ แวนโก๊ะจึงได้แต่นอนรอความตาย กระทั่งเช้าวันต่อมา อีไอผู้เป็นน้องชายได้ทราบข่าวจึงรีบรุดมาดูใจพี่ชายก่อนที่สิ้นลมหายใจสุดท้าย



ภาพที่ 6.13 ภาพผลงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การดำเนินโครงการออกแบบภาพเคลื่อนไหวประกอบจินตนาการของศิลปิน มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาระหว่างการทำงานดังนี้

ช่วงแรกควรคำนวณภาระงานตั้งแต่เสนอหัวข้อโครงการ และจำกัดขอบเขตของโครงการให้ดี ไม่ให้ปริมาณงานเยอะเกินไป ต่อมาผู้จัดทำได้พบปัญหาระหว่างการทำงานคือ ใช้เวลามากไปกับการเสกซ์และการลงสีทำให้งานเกิดการล่าช้า วิธีการแก้ปัญหาคือ ไม่ควรใช้เวลาในการเสกซ์หรือลงสีนานเกินไปทำให้ภาพหลังขึ้นหลังๆไม่ละเอียดเท่าที่ควรและควรเผื่อเวลาสำหรับการนำไฟล์ทำ e-pub มากกว่านี้ก่อนวันส่งจริงอาทิตย์นึง

โดยสรุปแล้ว การดำเนินโครงการออกแบบภาพเคลื่อนไหวประกอบจินตนาการของศิลปิน สามารถดำเนินไปได้อย่างราบรื่น และมีประสิทธิภาพ มีแค่บางส่วนเท่านั้นที่เป็นปัญหาเล็กน้อย ทำให้ได้งานที่ตอบโจทย์ของผู้จัดทำได้มากที่สุด

บรรณานุกรม

หนึ่งธิดา เมตตาพร (2558). หนังสือชุดอัจฉริยะศิลป์ ชีวิตและผลงานของ
วินเซนต์ แวนโก๊ะ. กรุงเทพมหานคร: ยูโรปาเพรส.

นพมาศ แวหงส์ แปล (2555). A midsummer Night's Dream ราตรีนิมิตกลางคิมหันต์
หรือ ฝันในคีนกลางฤดูร้อน. กรุงเทพมหานคร: เพรวสำนักพิมพ์



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้วิจัย



ชื่อ - ชื่อสกุล ธนพร นิยมพรกุล
 วัน เดือน ปี เกิด 30 ตุลาคม 2538
 ที่อยู่ปัจจุบัน 70/15 ม.งามทวีการเด้น ถ.วงแหวน แขวงบางละมุด เขต
 ตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

ประวัติการศึกษา

2560 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 E - mail mumu.mulunlu@gmail.com
 เบอร์โทรศัพท์ 089 - 762 - 5933



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้